AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2008. március 12. *

A T-345/03. sz. ügyben,

az **Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE** (székhelye: Athén [Görögország], képviseli kezdetben: S. Pappas, később: N. Korogiannakis ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: C. O'Reilly és L. Parpala, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az ENTR/02/55 – CORDIS 2. sz. részre vonatkozó, a Közösségi Kutatási és Fejlesztési Információs Szolgálat (CORDIS) számára kisegítő szolgáltatások fejlesztésére és üzembe helyezésére irányuló közbeszerzési eljárás tárgyát képező szerződés odaítélése tárgyában hozott bizottsági határozat megsemmisítése iránt benyújtott kérelme tárgyában,

* Az eljárás nyelve: angol.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (harmadik tanács),

tagjai: M. Jaeger elnök, J. Azizi és E. Cremona bírák,

hivatalvezető: C. Kristensen tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2006. július 13-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

1 2002. december 31-ig a Bizottság szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződéseinek odaítélési eljárásait a 2000. január 1-jén hatályba lépett 1999. december 13-i 2673/99/EK, ESZAK, Euratom tanácsi rendelettel (HL L 326., 1. o.) módosított, az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó 1977. december 21-i költségvetési rendelet (HL L 356., 1. o., a továbbiakban: költségvetési rendelet) IV. címe 1. szakaszának (56–64a. cikk) rendelkezései szabályozták.

2 A költségvetési rendelet 56. cikke szerint:

„Az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló tanácsi irányelvekben meghatározott értékhatárokat elérő vagy meghaladó értékű közbeszerzési szerződések odaítélésekor valamennyi intézmény köteles teljesíteni ugyanazon kötelezettségeket, amelyek a tagállamok intézményeire vonatkozóan ezen irányelvekből erednek.

E célból a 139. cikk szerinti végrehajtási szabályok megfelelő rendelkezéseket tartalmaznak. [nem hivatalos fordítás]"

3 A költségvetési rendelet 139. cikke előírja:

„A Bizottság a Parlamenti Közgyűléssel és a Tanáccsal folytatott konzultációt követően, és a többi intézmény véleményének ismeretében megállapítja a […] költségvetési rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat. [nem hivatalos fordítás]"

4 A költségvetési rendelet 139. cikke alapján a Bizottság elfogadta a költségvetési rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1993. december 9-i 3418/93/Euratom, ESZAK, EK rendeletet (HL L 315., 1. o., a továbbiakban: végrehajtási rendelet). A végrehajtási rendelet 97–105. és 126–129. cikke a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozik.

5 Nevezetesen a végrehajtási rendelet 126. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzések terén elfogadott tanácsi irányelvek alkalmazandók az intézmények közbeszerzési szerződéseinek odaítélése során, amennyiben az érintett szerződések értéke eléri vagy meghaladja az ezen irányelvekben meghatározott értékhatárokat. [nem hivatalos fordítás]”

6 Az árubeszerzésre irányuló, illetőleg az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló 93/36/EGK, illetőleg 93/37/EGK irányelv módosításáról is szóló, 1997. október 13-i 97/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 328., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 3. kötet, 3. o.) módosított, a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelv (HL L 209., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 322. o.) 3. cikkének (2) bekezdése előírja:

„Az ajánlatkérők biztosítják, hogy ne legyen megkülönböztetés a különböző szolgáltatók között.”

A jogvita előzményei

I – *CORDIS*

7 A jelen ügy tárgya a Közösségi Kutatási és Fejlesztési Információs Szolgálat (CORDIS) számára kisegítő szolgáltatások új verziójának fejlesztésére és üzembe helyezésére irányuló ENTR/02/55. általános közbeszerzési eljárás (a továbbiakban: szóban forgó

közbeszerzési eljárás). A CORDIS az európai kutatási keretprogramok végrehajtását biztosító informatikai eszköz. A CORDIS biztosítja a fő közzétételi és kommunikációs szolgáltatást az aktuális és potenciális résztvevők, valamint az európai kutatási keretprogramokban érdekelt más csoportok számára. A felhasználók igényeihez igazodó különféle célokat szolgáló felületből, az európai kutatás és fejlesztés résztvevői számára készített oldalból, valamint az információk közzétételére szolgáló eszközből áll.

8 1998 óta a CORDIS valamennyi kisegítő szolgáltatását egyetlen szerződő fél biztosította, nevezetesen az Intrasoft International SA (a továbbiakban: aktuális szerződő fél).

9 Az Európai Közösségnek az Európai Kutatási Térség létrehozásához és az innovációhoz hozzájáruló kutatási, technológiai fejlesztési és demonstrációs tevékenységére vonatkozó hatodik keretprogramjának (2002–2006) a 2002. június 27-i 1513/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal (HL L 232., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 576. o.) történő elfogadását a CORDIS működésének újabb szakasza eredményezte. A Bizottság ezen új szakasz vonatkozásában közbeszerzési eljárás megindításáról és a jelen ügyben szóban forgó projekt öt részre történő felosztásáról határozott.

II – *A szóban forgó közbeszerzési eljárás, a nyertes ajánlattevő és a vitatott közbeszerzési szerződés odaítélése*

10 A szóban forgó közbeszerzési eljárásra vonatkozó előzetes tájékoztató hirdetményt 2002. február 13-án tették közzé az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjának* Kiegészítésében (HL S 31.). 2002. augusztus 7-én helyesbített előzetes tájékoztató hirdetményt tettek közzé az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjának* Kiegészítésében (HL S 152.).

11 Az 1–3. sz. részekre vonatkozó ajánlati felhívást 2002. november 20-án tették közzé az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjának* Kiegészítésében (HL S 225.).

12 A szóban forgó közbeszerzési eljárás dokumentációjának A kötete, amelynek címe „Általános információk” (a továbbiakban: a dokumentáció A kötete), többek között előírja:

„Preambulum

Az A [k]ötet, amely a dokumentáció általános információit tartalmazza, mind az [öt] részre alkalmazandó.

Az egyes részek tekintetében a következő rendelkezések alkalmazandók:

[…]

2. rész – Fejlesztés

(valamennyi szolgáltatás technikai infrastruktúrájának fejlesztése és karbantartása)

[…]

1.3. A szerződés megkötésének napja és időtartama

A szerződéseket 2003 júniusában kell aláírni, és 2003. július 1-jén lépnek hatályba.

A szerződések első három hónapja a »bejáratási szakasz«.

A bejáratás lehetővé teszi az új szerződő felek számára, hogy megismerjék a CORDIS szolgálatot. Az előző szerződés előír egy „átmeneti időszakot". Így az új szerződő felek hozzáférhetnek a szolgálat tevékenységéhez annak érdekében, hogy felkészülhessenek a szolgáltatásnak legkésőbb a bejáratási időszak végéig történő átvételére.

A bejáratási szakaszban nem jár díjazás.

A szolgáltatás egészben vagy részben már a bejáratási szakaszban is átvehető a Bizottság projektfelelősének jóváhagyásával és az aktuális szerződő fél egyetértésével (a bejáratási szakaszban átvett szolgáltatások díjazása tekintetében lásd az 1.7. pontot).

[…]

1.7. Fizetési feltételek

Az egyes részekre vonatkozó kifizetések a Bizottságnak a fizetés terén elfogadott belső szabályaiban meghatározott határidőben történnek a következő módon:

[…]

– amennyiben az új szerződő fél a szolgáltatást egészben vagy részben átveszi a bejáratási szakaszban (lásd 1.3. pont), e szolgáltató a szolgáltatás egyes részeinek tényleges átvételének napjától kap díjazást; […]

[…]

3.3. Az ajánlatok elbírálása – Bírálati szempontok

A szerződést annak az ajánlattevőnek ítélik oda, akinek az ajánlata költséghatékonyság szempontjából a legelőnyösebb. Az eljárásban az alábbi bírálati részszempontok alkalmazandók:

– minőségre vonatkozó bírálati részszempontok;

– ár.

Az érvényes ajánlatok először az alábbiakban megjelölt minőségre vonatkozó bírálati részszempontok és az egyes részszempontokra vonatkozó súlyszámok alapján kerülnek értékelésre.

Szempont	Minőségre vonatkozó bírálati részszempontok	Az 1., 2., 4., 5. sz. részekre vonatkozó súlyszámok (maximális pontszám)	A 3. sz. részre vonatkozó súlyszámok (maximális pontszám)
1	Műszaki érték, a dokumentációnak való megfelelés és a műszaki leírás követelményeinek teljesítése, a javasolt műszaki megoldás (funkcionális megfelelőség, a műszaki követelmények tisztelettben tartása, a javasolt technológiák megfelelősége)	35	[…]
2	A javasolt metodológia minősége (a hatékonyságot, a kihasználhatóságot, a biztonságot és a bizalmas jelleget szem előtt tartó munkamódszerek; a szolgáltatás megbízhatósága/elérhetősége/helyreállítása/fenntartása; a legjobb gyakorlatok alkalmazása)	25	[…]
3	Kreativitás, innovációs szint (a szolgáltatásban innovációt jelentő eredeti elgondolások értéke)	20	[…]
4	A javasolt időbeosztás, a szerződéskezelés és az ellenőrzés minősége (az előírt termékek időben való szállítása, a célok, a határidők és a minőség betartása érdekében javasolt intézkedések)	20	[…]
5 […] (kizárólag a 3. sz. rész vonatkozásában)	[…]	[…]	[…]
	Összpontszám	100	[…]

[…]

4. Műszaki leírás

Összefoglalás

Legfeljebb öt független szerződő fél kezelheti a CORDIS szolgálatot a következő megosztásban:

[…]

A 2. sz. részre szerződő fél biztosítja majd a többi részre szerződő fél és a Bizottság által használt műszaki infrastruktúra fejlesztését, többek között a közös produkciós rendszert (CPS), az [internetes] tartalomkezelő rendszert (WCMS), a közös produkciós rendszert (CPS), az információterjesztési rendszert (IDS), valamennyi összetevőjével (WWW szerverek, FTP szerver, BBS, e-mail szerver, tűzfal, LAN, WAN, szélessávúinternet-hozzáférés stb.). A 2. sz. részre szerződő fél új eszközöket és új alkalmazásokat is fejleszt majd, ezek egy részét kísérleti célokra. A 2. sz. részre szerződő fél szolgáltatja a know-how-t és a szolgáltatás alkalmazási programját, míg az összes többi részre szerződő fél – és a Bizottság – szolgáltatja az alapelemeket, azaz a hardvereket, és a számítógépes programokat, így az alapvető adatkezelő rendszereket, a routert stb.

[…]”

13 A szóban forgó közbeszerzési eljárás dokumentációjának B kötete, amelynek címe „2. rész – Tartalom” (a továbbiakban: a dokumentáció B kötete), tartalmazza a 2. részre vonatkozó műszaki leírást. Többek között a következőket írja elő:

„6.2.1. A rendszer felépítésének és folyamatainak műszaki és funkcionális fejlődése

[…]

A jelen dokumentáció – a CORDIS 2002. júniusi és a közeljövőben előrelátható állapota alapján – a CORDIS jövőbeni működéséhez és fejlődéséhez szükséges célok és *alapvető követelmények* leírására irányul. A *hogyan* vonatkozásában a jelen dokumentációban csak a *minimumkövetelmények* kerültek meghatározásra. Az ajánlattevőnek/szerződő félnek minden információt meg kell adnia arra vonatkozóan, hogyan kíván e követelményeknek megfelelni.

[…]

6.2.3.3. Indexálás, speciális szempontok és osztályozások

A tartalom előre meghatározott profilokkal történő bemutatásának képessége a megcélzott felhasználói közösségek elérése érdekében. A tartalmi elemek vonatkozásában összetett metastrukturális és jelölési technikák alkalmazandók. Lehetőség van már elérhető termékek alkalmazására például valamely osztályozási konstrukció felhasználása érdekében, ám ezeknek hosszú távon használhatóknak kell lenniük, és összeegyeztethetőnek (koherensnek) a CORDIS felépítésével.

[…]

6.8. Az új szerződő félnek történő átadás

A szerződő fél – a Bizottság kérelmére – átad az új szerződő félnek vagy a Bizottságnak minden releváns információt, így a tervekre vonatkozó követelményeket és műszaki leírásokat, az üzembe helyezési terveket, a forráskódot, a szabályokat,

a tesztelésre vonatkozó terveket, a migrációs terveket, az eredményeket, valamint a teljes körű dokumentációt bármilyen formában (papír alapon vagy elektronikus [verzióban]). Továbbá a termékre vonatkozóan az előző szerződő féltől (felektől) megszerzett és/vagy átvett licenciák is minden esetben átadásra kerülnek az új szerződő fél vagy a Bizottság részére."

14 Ugyanezen a napon a Bizottság a lehetséges ajánlattevők részére átadott egy CD-ROM-ot, amely az akkor használatos informatikai eszközökre és szoftverekre vonatkozó információkat tartalmazta (a továbbiakban: 1. CD).

15 2002. december 20-án a Bizottság egy második CD-ROM-ot adott át a lehetséges ajánlattevőknek, amely kiegészítő műszaki információkat tartalmazott (a továbbiakban: 2. CD).

16 2002 decembere végén a Bizottság beszerzett egy „Autonomy" elnevezésű szoftvert, amely egy olyan szöveges kereső eszköz, amely lehetővé teszi a CORDIS végfelhasználói számára célzott keresések végzését a CORDIS adatbázisaiban, valamint többnyelvű terminológiai keresések végrehajtását.

17 2003. január 7-én a Bizottság valamennyi potenciális ajánlattevő számára nyitva álló információs napot szervezett, amint ezt a dokumentáció A kötetének 1.6. pontja előírta.

18 2003. február 5-én a Bizottság a kifejezetten a szóban forgó közbeszerzési eljárás kapcsán létrehozott ideiglenes honlapon közzétett egy összesített listát valamennyi akkor használatos informatikai eszközről és szoftverről (a továbbiakban: összesített lista).

19 2003. február 18-án a Bizottság másfelől az említett honlapon közzétette a „Superquest – Implementation of Release 6 and beyond" című dokumentumot. Ezt a 2003. február 6-i dátumú és „projekt" elnevezésű dokumentumot az aktuális szerződő fél készítette. E dokumentum az Autonomy szoftver használatára vonatkozó műszaki leírásokat, valamint az említett szoftver beszerzésére vonatkozó ajánlást tartalmazta.

20 2003. március 9-én a felperes Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE egy belga társasággal társulva ajánlatot nyújtott be a projekt 2. részére (a továbbiakban: vitatott közbeszerzési szerződés).

21 A dokumentációban ajánlattételi határidőnek 2003. március 19-ét jelölték meg.

22 Az ajánlatokat 2003. március 26-án és április 1-jén bontották fel.

23 A bírálóbizottság 2003. március 27. és június 19. között több alkalommal ülésezett.

24 2003. június 19-én a bírálóbizottság jelentést készített, amely a felperes ajánlatával kapcsolatban többek között az alábbi észrevételeket tartalmazza:

Bírálati részszempontok	Észrevételek	Pontok
1. Műszaki érték, a dokumentációnak való megfelelés […]	A javasolt műszaki felület J2EE-n alapszik (az FP6, az eEurope stb. után), amely az NCA-ra épül, de az ajánlat kevés részletet tartalmaz az NCA továbbfejlesztésével és fenntartásával kapcsolatban. A J2EE alkalmazásának és a kapcsolódó előnyöknek az általános indokolása jó. A WCMS-re vonatkozó javaslat az Európai Bizottság választásától függ, azon funckciókra terjed ki, amelyeket a választott WCMS magában foglal. Az Autonomy [szoftveren] alapuló keresés stb., a funkcionalitásra vonatkozó feltételezések általában leíró jellegűek, és a CORDIS Release 6-ra vonatkozó – a 2002-es ajánlati felhívás internetes honlapján hozzáférhető – használati utasításokból másolt részeket tartalmaz. […] […] Általában az ajánlat megfelel a követelményeknek, valamint a szükséges technológiának, és igazolja a magas pontszámot. Mindazonáltal az ajánlat túl sok fölösleges részletet és szükségtelen ismétlést tartalmaz, és hiányoznak belőle a konkrét javaslatok. Túl gyakran fordul elő benne a tartalom nélküli „megfontolásra kerül” és a „megoldások kerülnek kidolgozásra” fordulat.	21,6/35
2. A javasolt metodológia minősége […]	[…] […] […] Jó, de általános utalás a formatervezési mintákra és a szoftver-újrahasznosításra. […] […]	14,8/25

3. Kreativitás, innovációs szint […]	[…] […] […]	12,8/20
4. A javasolt időbeosztás, a szerződéskezelés és az ellenőrzés minősége […]	[…] […] […] […] […] […]	12,8/20

25 A bírálóbizottság végül a vitatott közbeszerzési szerződésnek a belga Trasys társaság részére történő odaítélését javasolta. A bírálóbizottság a felperes és a Trasys ajánlatának minőségi és mennyiségi értékelésének eredményére alapította javaslatát, amely a következő volt:

Név	Bírálati részszempontok/Pontok				
	1. sz. (35)	2. sz. (25)	3. sz. (20)	4. sz. (20)	Összesen (100)
Felperes	21,6	14,8	12,8	12,8	62,0
Trasys	25,6	16,2	14,0	13,8	69,6

Név	Teljes ár (euró)	A minőségre kapott pontszám	Minőség/ár arány
Felperes	6.095.001,16	62,0	10,17
Trasys	5.543.392,07	69,6	12,56

26 2003. július 16-án a Bizottság úgy határozott, hogy elfogadja a bírálóbizottság javaslatát, és a vitatott közbeszerzési szerződést a Trasys társaságnak (a továbbiakban: nyertes ajánlattevő) ítéli oda. E társaság ajánlatában jelezte, hogy a vitatott közbeszerzési szerződés végrehajtásához szükséges munka alakulásától függően változtatható, de legalább 35%-os arányban az aktuális szerződő felet alvállalkozóként kívánja igénybe venni.

27 2003. augusztus 1-jei levelében a Bizottság tájékoztatta a felperest, hogy ajánlatát nem fogadták el.

Az eljárás és a felek kérelmei

28 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. szeptember 30-án benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

29 A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg a Bizottság határozatát, amelyben megállapította, hogy a felperes ajánlata nem megfelelő;

– kötelezze a Bizottságot ajánlatának újbóli értékelésére;

– kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

30 Az alperes kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a keresetet;

– kötelezze a felperest a költségek viselésére.

31 A 2004. szeptember 16-án az Elsőfokú Bíróság Hivatalához benyújtott levelében a felperes kérte, hogy írásban válaszolhasson a viszonválaszra.

32 2004. október 26-án az Elsőfokú Bíróság értesítette a felperest határozatáról, amelyben elutasította e kérelmet.

33 Az előadó bíró jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát, és eljárási szabályzatának 64. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében 2006. június 20-i leveleiben felhívta a feleket, hogy írásban válaszoljanak egy sor kérdésre.

34 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2006. június 30-án benyújtott leveleikben a felek válaszoltak az Elsőfokú Bíróság által írásban feltett kérdésekre.

35 A felek szóbeli előadásait és az Elsőfokú Bíróság által feltett kérdésekre adott válaszait a 2006. július 13-i tárgyaláson hallgatták meg.

36 2006. július 24-i levelében a felperes kiegészítő magyarázatokat tett szóbeli előadásához.

37 2006. szeptember 14-én az Elsőfokú Bíróság úgy határozott, hogy újból megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát.

38 2006. szeptember 15-i levelében az Elsőfokú Bíróság felhívta a felperest, hogy írásban nyújtsa be a tárgyaláson végzett számításait, és annak egyes lépéseihez fűzzön magyarázatot.

39 A felperes 2006. szeptember 26-án benyújtott levelében tett ennek eleget.

40 A fent említett írásbeli válaszra vonatkozó észrevételeit a Bizottság 2006. november 22-én benyújtott levelében terjesztette elő.

41 2006. december 6-án az Elsőfokú Bíróság a szóbeli szakasz befejezéséről határozott.

A jogkérdésről

I – *A megsemmisítés iránti kereset terjedelméről*

42 Első kereseti kérelmével a felperes a Bizottság azon határozatának megsemmisítését kéri, amelyben megállapította, hogy a felperes ajánlata nem megfelelő. Második kereseti kérelmével a felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot ajánlatának újbóli értékelésére.

43 Az első kereseti kérelmet illetően meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem határozott úgy, hogy a felperes ajánlata nem megfelelő.

44 Ezen túlmenően azzal, hogy a vitatott közbeszerzési szerződés odaítéléséről szóló határozat másolatára – amelyet keresete mellékleteként benyújtott az Elsőfokú Bírósághoz – feljegyezte, hogy „megtámadott határozat", a felperes maga is jelezte, hogy az említett aktust tekinti megsemmisítésre irányuló kérelme tárgyának.

45 Következésképpen az első kereseti kérelem a vitatott közbeszerzési szerződésnek a felperesen kívüli másik ajánlattevőnek – akinek az ajánlatát jobbnak ítélték – történő odaítéléséről szóló határozat megsemmisítésére irányul (a továbbiakban: megtámadott határozat).

46 A második kereseti kérelmet illetően emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint nem tartozik a közösségi bíróság hatáskörébe, hogy az általa végzett jogszerűségi felülvizsgálat keretében az intézményekkel szemben meghagyással éljen, hanem az érintett hatóságnak kell megtennie a megsemmisítés iránti kereset tárgyában hozott ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket (az Elsőfokú Bíróság T-67/94. sz., Ladbroke Racing kontra Bizottság ügyben 1998. január 27-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-1. o.] 200. pontja, és a T-374/94., T-375/94., T-384/94. és T-388/94. sz., European Night Services és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1998. szeptember 15-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-3141. o.] 53. pontja).

47 Ennél fogva a felperes második kereseti kérelmét, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani, mivel az a Bizottsággal szembeni meghagyásra irányul.

II – *A megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelemről*

A – *A hivatkozott jogalapok*

48 Megsemmisítés iránti keresete alátámasztására a felperes négy jogalapra hivatkozik, amelyek több részre oszlanak.

49 Első jogalapként a felperes azzal érvel, hogy a Bizottság egyfelől nem tájékoztatta a felperest az általa kért információkról, és másfelől aktusait nem indokolta. Nevezetesen először is kifogásolja, hogy a Bizottság a közbeszerzési eljárás során kért tájékoztatást csak az ajánlattételi határidő lejárta után adta meg. Másodszor, állítása szerint a Bizottság nem adta át neki a közbeszerzések és szerződések tanácsadó bizottsága számára a felperes és a nyertes ajánlattevő ajánlata vonatkozásában benyújtott állítólagos kedvező ajánlásról szóló teljes kivonatot. Harmadszor, a felperes szerint a Bizottság nem bocsátotta rendelkezésére a nyertes ajánlattevő alvállalkozóinak nevére vonatkozó információkat. Negyedszer, a felperes állítása szerint az ajánlatok elbírálásában egy olyan további bizottság is részt vett, amely a végrehajtási rendeletben nem szerepel. Második jogalapként a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette a végrehajtási rendelet 126. cikkében és a 92/50 irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében előírt, az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvét, először is, mert a dokumentációban díjazás nélküli bejáratási szakaszt írt elő, másodszor pedig mert a közbeszerzési eljárás kezdetekor több releváns műszaki információt sem bocsátott valamennyi lehetséges ajánlattevő rendelkezésére. Harmadik jogalapként a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság mind a felperes, mind pedig a nyertes ajánlattevő ajánlatával kapcsolatban nyilvánvaló értékelési hibákat vétett. Végül válaszában a felperes azzal érvel, hogy a szóban forgó közbeszerzési eljárásra vonatkozóan a Bizottság nem határozott meg egyértelmű és objektív értékelési szabályokat.

50 Az Elsőfokú Bíróság megítélése szerint először a második jogalapot célszerű megvizsgálni, mivel a felperes az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvének megsértésére hivatkozik már a közbeszerzési eljárás kezdetével kapcsolatban is.

B – *Az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított második jogalapról*

51 A második jogalap egyfelől a három hónapos díjazás nélküli bejáratási szakaszra vonatkozó előíráson, másfelől egyes műszaki információkhoz való hozzáférés hiányán alapszik.

1. A második jogalapnak a három hónapos díjazás nélküli bejáratási szakaszra vonatkozó követelményen alapuló első részéről

a) A felek érvei

52 A felperes azzal érvel, hogy a Bizottság megsértette az ajánlattevők közötti hátrányos megkülönböztetés általános tilalmát, amelyet a közösségi jog alapelveként ismertek el, és amely megjelenik a költségvetési rendelet 56. cikkében és a 92/50 irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében. Állítása szerint a díjazás nélküli bejáratási szakasz valamennyi lehetséges ajánlattevő számára pénzügyi nehézséget okoz, kivéve az aktuális szerződő fél számára, aki ennek megfelelő előnyben részesül, mivel pénzügyi ajánlatába egyedül neki nem kell beleszámítania a három hónapos díjazás nélkül végzett bejáratási tevékenység költségét.

53 A felperes előadja, hogy a tény, hogy az aktuális szerződő fél „konzorciumot” hozott létre a nyertes ajánlattevővel – amelynek a vitatott közbeszerzési szerződést kedvezőbb pénzügyi ajánlatára tekintettel ítélték oda –, ez utóbbi számára lehetővé tette, hogy az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvével ellentétes módon pénzügyi előnyre tegyen szert.

54 A felperes véleménye szerint ajánlata jobb besorolást kapott volna, ha a minőség-ár arányt a bejáratási szakasz költségeinek figyelmen kívül hagyásával számították volna ki. E tekintetben a felperes azzal érvel, hogy a bejáratási szakasz költségeit az ajánlatában megjelölt árból le kell vonni.

55 Végül a felperes vitatja a dokumentáció A kötete 1.3. pontjának ötödik bekezdését. Megítélése szerint e szövegrész az aktuális szerződő félnek lehetőséget ad arra, hogy megtagadja a szolgáltatásoknak az új szerződő fél által a három hónapos bejáratási szakasz lejárta előtt történő átvételét.

56 Az alperes mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy a nyertes ajánlattevő nem azonos az aktuális szerződő féllel. A nyertes ajánlattevő csak alvállalkozóként vette volna igénybe az aktuális szerződő felet, következésképpen a vitatott közbeszerzési szerződést egy új szerződő félnek ítélték oda.

57 Az alperes ezt követően megállapítja, hogy a díjazás nélküli bejáratási szakasz követelménye önmagában nem jelenti az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvének megsértését. Nyilvánvaló, hogy a vitatott közbeszerzési szerződés tárgyához hasonló terjedelmű szolgáltatás átvétele esetén nem lehet arra számítani, hogy az új szerződő fél rögtön az első naptól hatékonyan ellássa feladatát. Így miután a bejáratási szakasz valamennyi új szerződő fél részére egy betanulási időszakot jelent, ezért ezen időtartam alatt díjazásban nem részesülnek.

58 Következésképpen az alperes elutasítja azt az érvet, miszerint a nyertes ajánlattevő jogosulatlanul részesült bizonyos pénzügyi előnyben.

59 A felperes azon állítását illetően, miszerint a szolgáltatásoknak a bejáratási szakaszban történő átvétele az aktuális szerződő fél jóindulatán múlik, az alperes előadja, hogy az aktuális szerződő féllel aláírt korábbi szerződés előírja a szolgáltatásoknak az új szerződő fél által történő átvétele megfelelő időben való előkészítésére vonatkozó kötelezettséget. Másfelől az aktuális szerződő fél köteles teljes mértékben együttműködni az új szerződő féllel.

b) Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

i. Előzetes megjegyzés

60 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az egyenlő bánásmód elve megköveteli, hogy az összehasonlítható helyzeteket ne kezeljék eltérően és az eltérő helyzeteket ne kezeljék egyformán (a Bíróság 117/76. és 16/77. sz., Ruckdeschel és társai egyesített ügyekben 1977. október 19-én hozott ítéletének [EBHT 1977., 1753. o.] 7. pontja és 106/83. sz. Sermide-ügyben 1984. december 13-án hozott ítéletének [EBHT 1984., 4209. o.] 28. pontja).

61 Márpedig a közbeszerzési szerződések odaítélése terén az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvének különös jelentősége van. Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a Bíróság következetes ítélkezési gyakorlata szerint az ajánlatkérő köteles tiszteletben tartani az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvét (a Bíróság C-285/99. és C-286/99. sz., Lombardini és Mantovani egyesített ügyekben 2001. november 27-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-9233. o.] 37. pontja, és C-315/01. sz. GAT-ügyben 2003. június 19-én hozott ítéletének [EBHT 2003., I-6351. o.] 73. pontja).

62 A második jogalap első részét a fent említett elvek fényében kell megítélni.

ii. Az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvének állítólagos megsértéséről

1) Általánosságok

63 Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy a felperes állítása szerint a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód elvét, mivel a dokumentációban előírta a díjazás nélküli bejáratási szakasz követelményét.

64 Tekintettel az ítélkezési gyakorlatra (lásd az Elsőfokú Bíróság T-160/03. sz., AFCon Management Consultants és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének [EBHT 2005., II-981. o.] 75. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot), a felperes szerint a Bizottság megsértette az ajánlattevők esélyegyenlőségét.

2) A díjazás nélküli bejáratási szakasz követelményének hátrányosan megkülönböztető jellegéről

Általánosságban

65 A felperes állítása szerint a Bizottság megsértette az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmódnak a 92/50 irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében és a végrehajtási rendelet 126. cikkében előírt elvét.

66 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a díjazás nélküli bejáratási szakasz követelménye a dokumentáció A kötetének 1.7. pontja szerint különbségtétel nélkül alkalmazandó valamennyi ajánlat esetén.

67 Következésképpen felvetődik a kérdés, hogy a díjazás nélküli bejáratási szakasz követelményének előírása a dokumentációban jellegénél fogva hátrányosan megkülönböztető-e.

A díjazás nélküli bejáratási szakasz követelményéből következően az aktuális szerződő fél és azon ajánlattevő javára fennálló előnyről, amelyhez az alvállalkozási szerződés keretében kapcsolódik

68 Meg kell állapítani, hogy a bejáratási szakasz – amely lehetővé teszi az új szerződő fél számára, hogy megismerkedjen azon technológia korábbi változatával, amelyet majd fel kell váltania – követelményének célja a nyújtandó szolgáltatások magas színvonalának fenntartása ezen időszak alatt. Márpedig e tekintetben hangsúlyozni kell, hogy olyan szakaszról van szó, amely során egyfelől a szóban forgó szolgáltatást még díjazás ellenében nyújtják az aktuális szerződő féllel kötött szerződés alapján, és másfelől az új szerződő fél még nincs abban a helyzetben, hogy teljes körűen biztosítsa a technológia új változatának alkalmazásához megkövetelt szolgáltatási színvonalat. Így a bejáratási szakasz magának az új szerződő félnek az érdekét szolgálja, mivel lehetővé teszi számára, hogy megfelelő időben teljesen megismerje azt a technológiát, amelylyel később dolgoznia kell, miközben még csak korlátozott körben képes szolgáltatást nyújtani. A fentiekre tekintettel az a tény, hogy az ehhez hasonló bejáratási szakasz során díjazás nem jár, önmagában tehát nem hátrányosan megkülönböztető.

69 Mindazonáltal a felperes szerint a jelen ügyben az a speciális helyzet, amelybe a nem díjazott bejáratási szakaszt előíró dokumentáció közzétételét követően az aktuális szerződő fél került, vagyis az a tény, hogy ez utóbbi a vitatott közbeszerzési szerződés egyik ajánlattevőjének alvállalkozójaként jelenik meg, teszi e követelményt hátrányosan megkülönböztetővé.

70 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság hangsúlyozza, hogy az előny, amelyben az aktuális szerződő fél a bejáratási szakaszban részesül, nem az ajánlatkérő magatartásának a következménye. Ugyanis hacsak az ajánlatkérő nem zárja ki szisztematikusan az ilyen szerződő felet az új közbeszerzési eljárásból, továbbá nem tiltja meg a szerződés egy része tekintetében alvállalkozóként való részvételét, az előny, amelyben az aktuális szerződő fél vagy az az ajánlattevő részesül, amelyhez az alvállalkozási szerződés keretében kapcsolódik, valójában elkerülhetetlen, mivel minden olyan helyzetben benne rejlik, amikor valamely ajánlatkérő olyan szerződés odaítélése vonatkozásában határoz közbeszerzési eljárás megindításáról, amelyet addig egyetlen szerződő fél teljesített. E körülmény bizonyos értelemben „*de facto* benne rejlő előnyt" jelent.

71 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság emlékeztet arra, hogy a Bíróság nemrég kimondta, hogy a 92/50 irányelvvel, valamint a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó más irányelvekkel ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint az építési beruházásra, árubeszerzésre vagy szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési eljárásban nem tehet ajánlatot olyan személy, akit ezen építési beruházással, ezen árubeszerzéssel vagy ezen szolgáltatásnyújtással kapcsolatos kutatással, kísérlet végzésével, tanulmány elkészítésével vagy fejlesztéssel bíztak meg, anélkül, hogy lehetővé ne tennék számára annak bizonyítását, hogy az általa megszerzett tapasztalatnak az adott eset körülményei között nincs versenytorzító hatása (a Bíróság C-21/03. és C-34/03. sz., Fabricom egyesített ügyekben 2005. március 3-án hozott ítéletének [EBHT 2005., I-1559. o.] 36. pontja).

72 Amennyiben tehát az említett ítélet szerint még az ajánlattevőnek a szóban forgó közbeszerzési eljárásnak maga az ajánlatkérő által történő előkészítéséhez közvetlenül kapcsolódó munkának köszönhetően szerzett rendkívüli ismeretei sem vonhatják maguk után az említett eljárásból történő automatikus kizárását, az eljárásban való részvétele akkor sem lehet kizárt, amikor e rendkívüli ismeretek kizárólag a közbeszerzési eljárásnak az ajánlatkérővel együttműködésben történő előkészítésében való részvételének tényéhez kötődnek.

A díjazás nélküli bejáratási szakasz követelményében rejlő előny semlegesítésének kérdéséről

73 Szintén a fenti 71. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elve nem írja elő az ajánlatkérő számára, hogy teljes körűen semlegesítsen valamennyi előnyt, amelyben az az ajánlattevő részesül, amelynek az aktuális szerződő fél az alvállalkozója.

74 Annak elismerése, hogy minden tekintetben semlegesíteni kell azokat az előnyöket, amelyekben az aktuális szerződő fél, vagy az az ajánlattevő részesül, amelyhez az alvállalkozási szerződés keretében kapcsolódik, ezenkívül olyan következményeket vonna maga után, amelyek az ajánlatkérő intézmény szolgálati érdekével ellentétesek lennének, mivel e semlegesítés további költséges erőfeszítésekkel járna számára.

75 Mindazonáltal az egyenlő bánásmód elvének tiszteletben tartása e sajátos összefüggésben megköveteli a szóban forgó érdekek mérlegelését.

76 Így az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvének a lehető legnagyobb mértékben történő tiszteletben tartása és az ajánlatkérő intézmény szolgálati érdekével ellentétes következmények elkerülése végett mégiscsak semlegesíteni kell azokat a lehetséges előnyöket, amelyekben az aktuális szerződő fél vagy az az ajánlattevő részesül, amelyhez az alvállalkozási szerződés keretében kötődik, de csak annyiban, amennyiben e semlegesítés technikailag könnyen kivitelezhető, gazdaságilag elfogadható, és nem sérti az aktuális szerződő fél vagy az említett ajánlattevő jogait.

77 A szóban forgó érdekek gazdasági szempontú mérlegelését illetően az Elsőfokú Bíróság emlékeztet arra, hogy az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elve a

költségvetési rendelet IV. címe 1. szakaszának (56–64a. cikk) rendelkezéseiből következik. Márpedig a költségvetési rendelet 2. cikke, amely az említett rendeletnek az általános elveket rögzítő rendelkezései közé tartozik, kimondja, hogy „[a] költségvetési előirányzatokat a gazdasági alapelveknek és a gondos pénzgazdálkodás elvének megfelelően kell felhasználni. [nem hivatalos fordítás]" Másfelől az EK 248. cikk (2) bekezdése szerint a hatékony pénzgazdálkodás a közösségi szervezeti rend általános szabályának minősül, amelyet a Szerződés elismer, és amelynek betartását az Európai Közösségek Számvevőszéke biztosítja.

78 Amint a fenti 68. pontból következik, a jelen esetben nemcsak hogy a szóban forgó szolgáltatást még díjazás ellenében nyújtják a bejáratási szakasz idején az aktuális szerződő féllel kötött szerződés alapján, hanem az új szerződő fél e szakaszban még nincs is abban a helyzetben, hogy teljes körűen biztosítsa a CORDIS új változatának alkalmazásához megkövetelt szolgáltatási színvonalat. Ezen túlmenően a bejáratási szakasz nemcsak az ajánlati felhívásban előírt minőségi célok optimális megvalósításának biztosítását teszi lehetővé, hanem azt is, hogy maga az új szerződő fél részesülhessen a betanulási időszak előnyeiben.

79 Így, mivel egyfelől az aktuális szerződő fél jogai nem sérülnek, és másfelől a bejáratási szakasz kétszeres kifizetése ellentétes lenne a közbeszerzési jog egyik fő céljával – amely nevezetesen arra irányul, hogy a kívánt szolgáltatás beszerzését megkönnyítse a lehető leggazdaságosabb módon –, a díjazás nélküli bejáratási szakasz követelményétől való eltekintés pusztán azon indokból, hogy a szóban forgó közbeszerzési szerződés végrehajtása érdekében valamely lehetséges ajánlattevőhöz esetleg alvállalkozási szerződéssel kötődhet az aktuális szerződő fél, túlzott lenne.

80 Következésképpen, meg kell állapítani, hogy a jelen esetben az a lehetséges előny, amelyben az az ajánlattevő részesül, amelyhez az aktuális szerződő fél alvállalkozási szerződés keretében kötődik, nem követeli meg, hogy az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elve megsértésének elkerülése végett az ajánlatkérő a dokumentációban eltekintsen a díjazás nélküli bejáratási szakasz követelményétől.

3) A szolgáltatásoknak az új szerződő fél által történő, a három hónapos bejáratási időszak letelte előtti átvétele megtagadásának lehetőségéről

81 A szolgáltatásoknak az új szerződő fél által történő, a három hónapos bejáratási időszak letelte előtti átvétele megtagadásának állítólagos lehetőségét illetően emlékeztetni kell arra, hogy a dokumentáció A kötetének 1.3. pontja szerint „[a] szolgáltatás egészben vagy részben már a bejáratási szakaszban is átvehető a Bizottság projektfelelősének jóváhagyásával és az aktuális szerződő fél egyetértésével". Másfelől a dokumentáció A kötetének 1.7. pontja szerint „amennyiben az új szerződő fél a szolgáltatást egészben vagy részben átveszi a bejáratási szakaszban (lásd 1.3. pont), e szolgáltató a szolgáltatás egyes részeinek tényleges átvételének napjától kap díjazást".

82 Az Elsőfokú Bíróság e tekintetben megjegyzi, hogy az „[…] aktuális szerződő fél egyetértésével" fordulatot a CORDIS kisegítő szolgáltatásainak átvételére vonatkozó valamennyi feltételre, és többek között a Bizottság és az aktuális szerződő fél közötti korábbi szerződésre figyelemmel kell értelmezni.

83 Márpedig a CORDIS kisegítő szolgáltatásainak az új szerződő fél általi átvételére vonatkozó szabályokat illetően a korábbi szerződés 2. sz. kiegészítéssel módosított II. mellékletének 3.2.1.2. pontjából következik, hogy az aktuális szerződő fél köteles előkészíteni a következő szerződő felek általi megfelelő időben és rendben történő teljes átvételt, és ahhoz hozzájárulni, valamint teljes mértékben együttműködni a következő szerződő féllel az átvétel során a CORDIS kisegítő szolgáltatásai folyamatosan magas színvonalának biztosítása érdekében.

84 Következésképpen hacsak nem sérti szerződéses kötelezettségeit, az aktuális szerződő fél az aktív együttműködési kötelezettségéből kifolyólag adott esetben köteles alkalmazkodni a három hónapos bejáratási szakasz esetleges lerövidítésének követelményéhez.

85 Végül a felperes nem bizonyította, hogy gazdasági szempontból az aktuális szerződő félnek milyen érdeke fűződne a CORDIS kisegítő szolgáltatásainak az új szerződő fél általi korábbi átvételének megakadályozásához, figyelembe véve, hogy az aktuális szerződő fél semmi esetre sem vesztené el díjazáshoz való jogosultságát saját szerződésének lejártáig.

86 Ennél fogva a fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a dokumentáció A kötete 1.3. pontjának ötödik bekezdése nem teszi lehetővé az aktuális szerződő fél számára, hogy megtagadja a CORDIS kisegítő szolgáltatásainak az új szerződő fél által a három hónapos bejáratási időszak letelte előtt történő átvételét.

87 Következésképpen a felperes által e tekintetben előadott érvelés nem fogadható el.

88 Az előzőekből következik, hogy a második jogalap első részét el kell utasítani.

2. A második jogalap második részéről, amely szerint a közbeszerzési eljárás kezdetekor több releváns műszaki információt sem bocsátottak valamennyi lehetséges ajánlattevő rendelkezésére

89 A felperes sérelmezi, hogy a Bizottság a releváns műszaki információk két kategóriáját nem bocsátotta valamennyi lehetséges ajánlattevő rendelkezésére, nevezetesen egyfelől az Autonomy szoftvernek a Bizottság által történő beszerzésével, másfelől a CORDIS műszaki leírásával és forráskódjával kapcsolatos információkat.

a) A felek érvei

i. Az Autonomy szoftver beszerzésével kapcsolatos információkhoz való hozzáférésről

90 A felperes azzal érvel, hogy a Bizottság nem tájékoztatta megfelelő időben valamennyi lehetséges ajánlattevőt az Autonomy szoftver beszerzésével kapcsolatos információkról.

91 A lehetséges ajánlattevők rendelkezésére bocsátott dokumentáció és általános műszaki iratok nem tartalmaztak semmilyen utalást arra vonatkozóan, hogy az Autonomy szoftver beszerzésével valójában már megtalálták a megoldást a CORDIS számos műszaki problémájára.

92 A felperes véleménye szerint az Autonomy szoftver a CORDIS egyik „sarokköve". Álláspontja szerint ez egy intelligens operációs rendszer, amely lehetővé teszi a kommunikáció és az üzlet terén ma használatos információk valamennyi formájával kapcsolatos műveletek automatizálását. Fő technológiája automatikus osztályozást, hiperhivatkozásokat, a strukturálatlan információk helyreállítását és feldolgozását végző felületből állna, amely sok, személyre szabott információ automatikus küldését tenné lehetővé.

93 Az 1. sz. részt illetően a felperes előadja, hogy az az információk, valamint a végfelhasználóknak szánt szolgáltatásokra vonatkozóan a Bizottságnak tett javaslatok összegyűjtésére és előkészítésére irányul. Az 1. sz. részre tett ajánlat így például jelezhet egy kiegészítő kereső szoftverre vonatkozó igényt, amely személyre szabott keresés alapján képes különbséget tenni a CORDIS-ban található bizonyos információk között, mint például az angol „bank" kifejezés esetén, amely egyszerre jelent „bankot" és „partot". A vitatott közbeszerzési szerződés célja, hogy e tekintetben megoldást találjanak.

94 A felperes ebből megállapítja, hogy az Autonomy szoftver beszerzésére vonatkozó információ hiánya a közbeszerzési eljárás elején arra kényszerítette, hogy újratervezze teljes műszaki felépítését, és újragondolja szakértői csapatát, mivel az Autonomy szoftver bevezetése sok egyéb funkciót is érintett.

95 Ezzel szemben a nyertes ajánlattevő jövőbeli alvállalkozója, azaz az aktuális szerződő fél segítségével valamennyi erőforrását a lehető legjobb műszaki ajánlat kidolgozására fordíthatta felhasználva e kulcsfontosságú információt.

96 A felperes vitatja a Bizottság állításait, amelyek szerint ez utóbbi nyitott volt az Autonomy szoftvernél jobb osztályozási rendszer használatára. A felperes szerint ez a megközelítés ellentmondásos, mivel olyan helyzethez vezethet, amelyben az 1. sz. rész nyertes ajánlattevője az Autonomy szoftver használatára alapítja ajánlatát, míg a vitatott közbeszerzési szerződés nyertes ajánlattevője egy másik osztályozási eszközön alapuló megoldást ajánl. Ezen túlmenően kevéssé valószínű, hogy a Bizottság, miután néhány százezer eurót költött az Autonomy szoftverre, vállalja a kockázatot, hogy a szóban forgó közbeszerzési eljárás e szoftvertől eltérő eszköz használatát eredményezze.

97 Az alperes alapvetően egyetért a felperes által leírtakkal az Autonomy szoftver funkcióival, valamint az 1. sz. rész és a vitatott közbeszerzési szerződés tárgyával kapcsolatban.

98 Az alperes mindazonáltal vitatja a tényt, hogy az Autonomy szoftver beszerzése arra kényszerítette az ajánlattevőket, hogy újratervezzék a CORDIS rendszer felépítését, mivel ez az osztályozási eszköz nem képezi e felépítés részét.

99 Az alperes megítélése szerint az Autonomy szoftver beszerzése nem vonja maga után a dokumentáció módosítását. Hangsúlyozza, hogy nyitott maradt minden olyan javaslatra, amely az Autonomy szoftvernél jobb osztályozási rendszer beszerzésére irányul, és minden más új ötletre is. Nevezetesen a dokumentáció B kötetének 6.2.3.3. pontjára utalva, amelynek címe „Indexálás, speciális szempontok és osztályozások", a Bizottság előadja, hogy a vitatott közbeszerzési szerződésre ajánlatot tevőknek csak a CORDIS-ban történő összetett keresés végzését lehetővé tevő megoldásokat kellett bemutatniuk. Mivel az Autonomy szoftver jelen volt a piacon, a felperes ajánlatában javasolhatta volna e szoftver használatát, csakúgy, mint bármely más hasonló eszközét. Így a szerződés odaítélésekor második helyre rangsorolt ajánlattevő is nagyon jó minőségű ajánlatot nyújthatott be egy másik rendszerre vonatkozó javaslattal, amely „újításnak" minősül az indexálás és az osztályozás tekintetében.

100 A tárgyalás során az Elsőfokú Bíróság egyik kérdésére válaszolva az alperes kifejtette, hogy a kifejezetten a szóban forgó közbeszerzési eljárás céljára létrehozott internetes honlapon az Autonomy szoftverre vonatkozó információkat tett közzé az ajánlattevők erre irányuló kérelmére, és ezt kizárólag az átláthatóság biztosítása érdekében tette.

ii. A CORDIS műszaki felépítésére és forráskódjára vonatkozó iratokhoz való hozzáférésről

101 A felperes megítélése szerint a Bizottság megsértette az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvét, mivel a nyertes ajánlattevőnek kizárólagos hozzáférése volt bizonyos műszaki információkhoz, és ezáltal az összes többi ajánlattevő ajánlatánál sokkal versenyképesebb ajánlatot tehetett, mivel azokat magasabb összegű pénzügyi ajánlat benyújtására kényszerítette.

102 A felperes kifejti, hogy az aktuális szerződő félnek kizárólagos hozzáférése volt a projekt tényleges állapotával kapcsolatos műszaki információkhoz és különösen

a CORDIS forráskódjához. A felperes azzal érvel, hogy a többi ajánlattevőt nem tájékoztatták semmilyen releváns és aktuális műszaki információról, annak ellenére, hogy ezek az információk hozzáférhetők voltak. Az egyetlen hasznos információ, amelyről a lehetséges ajánlattevőket tájékoztatták, egy olyan dokumentum volt, amely az aktuális, és a Bizottság által a szóban forgó közbeszerzési eljárás idején ténylegesen használt alkalmazási koncepció műszaki követelményeit, valamint az alkalmazás forráskódjának részletes és megfelelően dokumentált bemutatását tartalmazta.

103 A lehetséges ajánlattevők számára átadott 1. CD-t, 2. CD-t és összesített listát illetően a felperes megállapítja, hogy e közölt műszaki információk csak a CORDIS korábbi verzióját érintették. Az említett információk csak a 2002 májusáig terjedő időszakot fedték le, és lényegében különféle statisztikákat gyűjtöttek össze, valamint különösen korlátozott körű és rossz minőségű, következésképpen elavult, idejét múlt vagy korlátozott értékű információkat. Végül a tárgyalás során a felperes hangsúlyozta a tényt, hogy a 2. CD-n a CORDIS felépítésének koncepciójára vonatkozó két diagramot – nevezetesen a „háromszintű felépítés” és „az internet-alkalmazások szerverének felépítése” diagramot – tartalmazó oldalak hiányoztak.

104 Az összesített listát illetően a felperes megerősíti, hogy a szoftverek programjainak nagy része kifejezetten a gépekre specializált. Így a vitatott közbeszerzési szerződésre ajánlatot tevőnek a javasolt alkalmazásokat e gépek saját nyelvezetével és forráskódjával kell leírnia. Megítélése szerint az összesített lista nem volt egyértelmű. Az összesített lista alapján ugyanis nem volt meghatározható, hogy az elérhető gépekhez használatos speciális programok hol találhatók. Különösen nem volt meghatározható, hogy mely alkalmazások mely gépeken és milyen módon találhatók meg.

105 A forráskódnak a vitatott közbeszerzési szerződésre benyújtott ajánlatokkal kapcsolatos fontosságát illetően a felperes előadja, hogy a megfelelően dokumentált forráskód valamennyi információtechnológiával kapcsolatos projekt „sarokköve”. A jelen esetben a forráskód ismerete nélkül a CORDIS egy „fekete doboz”. A felperes

szerint az ajánlattevőnek több lehetőséget is figyelembe kell vennie, úgy, hogy valamennyit sosem merítheti ki, annak érdekében, hogy minden olyan lehetséges helyzetet számításba vegyen, amellyel a végrehajtási szakasz során szembesülhet. Ezen túlmenően megítélése szerint az ennek ellenére elért siker esetén is jelentős költséget kell ráfordítania, hogy ismeretlen forráskódok sorainak ezreit elemezze, valamint hogy a hiányzó elemzést és dokumentációt előállítsa.

106 A felperes hozzáteszi, hogy a forráskód ismerete az ajánlati ár kiszámításához is szükséges. Az új technológiák terén kiírt közbeszerzési szerződésekre vonatkozó ajánlati árak kiszámítását a már létező alkalmazás átvétele esetén nagyban megkönnyítené valamely költségszámításra irányuló szoftver használata, amilyen a „Cocomo 2" (COnstructive-COst-MOdel) elnevezésű szoftver. A Cocomo 2 szoftver használatához az alapvető adat a forráskód sorainak a száma lenne. A Cocomo 2 szoftver használatához ugyanis az első bevitelre szánt információ a forráskód sorainak becsült száma lenne.

107 Az alperes azon érvelését illetően, miszerint a kreativitást igyekezett előnyben részesíteni, a felperes megállapítja, hogy a CORDIS korábbi verziójának nagyon pontos és részletes ismerete elengedhetetlen volt jövőbeli projektek tervezéséhez. Álláspontja szerint még ha valamely ajánlattevő rendkívül kreatív is, nem járna sikerrel, ha ajánlatát hamis feltevések és rossz irányok alapján kellene összeállítania.

108 Az alperes megítélése szerint a nyertes ajánlattevőnek nem volt kivételes hozzáférése a releváns információkhoz. Ezt bizonyítja az a tény, hogy a nyertes ajánlattevő több szükséges munkaórát becsült, mint a felperes.

109 Az alperes állítása szerint a közbeszerzési eljárás során mindent megtett annak érdekében, hogy a CORDIS használatban lévő verziójára vonatkozó valamennyi információról tájékoztassa az ajánlattevőket. Előadja, hogy a feladatokat a dokumentáció A és B kötetében leírták. A 2003. január 7-i információs napon és a kifejezetten a szóban forgó közbeszerzési eljárás céljára létrehozott honlapon további információkat is közzétettek.

110 Az 1. CD és a 2. CD tartalmát illetően az alperes kifejti, hogy az 1. CD a CORDIS-nak a közbeszerzési eljárás végéig használatos legutolsó verziója felépítésének leírását tartalmazta, valamint egy speciális navigációs eszközt, amelynek célja, hogy az ajánlattevők számára megkönnyítse az 1. CD használatát. A 2. CD a CORDIS funkcionális és műszaki leírását tartalmazta, a tesztelésről készült jelentéseket, a CORDIS felépítésének koncepciójáról készült diagramokat, az alkalmazás részletes leírását, a próbaüzemre vonatkozó terveket és valamennyi adatbázisra vonatkozóan a használati utasításokat. A CORDIS felépítésének koncepciójáról készült két hiányzó diagramot – nevezetesen a „háromszintű felépítés", valamint „az internet-alkalmazások szerverének felépítése" diagramot (lásd a fenti 103. pontot) – illetően az alperes előadja, hogy azok valóban nem voltak láthatók. Azonban az említett felépítéseket a szövegben leírták, és azok olyan általános informatikai koncepciók, amelyek nem minősülnek a CORDIS-rendszer sajátosságának. Az alperes másfelől hangsúlyozza, hogy csak 2003. március 14-én tájékoztatták arról a tényről, hogy a két diagram nem volt megjeleníthető, azaz az ajánlattételi határidő lejárta (2003. március 19.) előtti péntek délután. A hiányzó diagramokat 2003. március 18-án kedden délben bocsátotta az ajánlattevők rendelkezésére.

111 A forráskódot illetően az alperes kifejezetten elismeri, hogy azt nem bocsátották az ajánlattevők rendelkezésére. Állítása szerint a forráskód nem szükséges, és nem is releváns az ajánlatok benyújtásához és elbírálásához, és a költségek kiszámításához sem. A forráskód csak abban a pillanatban válik fontossá, amikor átveszik a szolgáltatásokat. A dokumentáció B kötetének 6.8. pontja épp ezért írja elő az aktuális szerződő fél számára, hogy az új szerződő fél részére át kell adnia minden releváns információt, többek között a forráskódot.

112 A tárgyalás során az Elsőfokú Bíróság kérdéseire válaszolva az alperes elmondta, hogy szerinte nem volt olyan különös indok, mint amilyen a szellemi tulajdonjogok védelme, amely megakadályozta volna a forráskódnak a lehetséges ajánlattevők részére történő átadását.

113 Az összesített listát illetően az alperes azt állítja, hogy a vitatott közbeszerzési szerződés nem a CORDIS projekthez elérhető hardverek és szoftverek nagy részének beszerzésére irányul, mert ez a 3. rész tárgya. Megjegyzi, hogy a meglévő eszközök figyelembevétele nem feltétlenül a legjobb megoldás a CORDIS jövőbeli kisegítő szolgáltatásaira vonatkozó ajánlatok kidolgozásához, mivel egyes hardverek elavultak. Ezért a dokumentációban előírták, hogy az ajánlattevők alternatív megoldásokat is javasolhatnak.

114 A tárgyalás során az Elsőfokú Bíróság által feltett egyik kérdésre válaszolva – amely arra irányult, hogy a Bizottság milyen indokból nem bocsátott valamennyi műszaki információt rendelkezésre a közbeszerzési eljárás kezdetekor – ez utóbbi előadta, hogy a közbeszerzési eljárás megindításakor a magyarázó dokumentumok, többek között az összesített lista, még nem készültek el. Következésképpen e műszaki iratokat csak fokozatosan, az előkészítő munkák menetének megfelelően bocsátotta a lehetséges ajánlattevők rendelkezésére. Az alperes hangsúlyozza, hogy a közbeszerzési eljárás négy hónapig tartott a szokásos 36 nap helyett, így a potenciális ajánlattevőknek elegendő idejük volt arra, hogy az új információknak megfelelően kiigazítsák ajánlatukat. Az alperes hozzáteszi, hogy a dokumentáció egyértelműen jelzi, hogy a hiányzó információk a kifejezetten a szóban forgó közbeszerzési eljárás céljára létrehozott honlapon később kerülnek közzétételre.

iii. Az Autonomy szoftver beszerzéséről, valamint a CORDIS műszaki felépítéséről és forráskódjáról történő tudomásszerzés hiányának vagy a késedelmes tudomásszerzésnek a felperes ajánlatára gyakorolt hatásáról

1) A Bizottság vitatott magatartásának a felperes ajánlatának minőségére gyakorolt hatásáról

115 A felperes a Bizottság által a saját ajánlatával és a nyertes ajánlattevő ajánlatával kapcsolatban elkövetett nyilvánvaló értékelési hibákkal kapcsolatos érvelése (harmadik jogalap) keretében a bírálóbizottság jelentésében ajánlata vonatkozásában található egyes állítólagosan negatív észrevételeket vitat.

116 A felperes azzal érvel, hogy a bírálóbizottság jelentésében megfogalmazott több negatív észrevételből (lásd a fenti 24. pontot) megállapítható, hogy a hiányzó műszaki információk, illetve azok, amelyekhez késedelmesen fért hozzá, negatívan befolyásolták ajánlata minőségének értékelését. E tekintetben a felperes az első bírálati részszempont vonatkozásában az első, a második, a harmadik és a hatodik észrevételre hivatkozik, és a második bírálati részszempont vonatkozásában a negyedik észrevételre.

117 Az első bírálati részszempontot és az első észrevételt illetően a felperes lényegében megállapítja, hogy amennyiben egyes műszaki részletek túl tömören kerültek bemutatásra, ennek oka az, hogy az e vonatkozásban hozzáférhető műszaki információk nem voltak kellően részletesek. A második észrevételt illetően a felperes előadja, hogy mivel nem fért hozzá azokhoz az információkhoz, amelyek az aktuális szerződő fél rendelkezésére álltak, „terjedelmes forgatókönyvet kellett készítenie" annak érdekében, hogy valamennyi lehetséges struktúrát és gyakorlatot felvázolja. A harmadik észrevétel vonatkozásában a felperes álláspontja az, hogy ha az ajánlatát túlzottan leíró jellegűnek minősítették a keresés és a funkcionalitás tekintetében, ennek oka az, hogy az Autonomy szoftver elsődleges szerepéről a CORDIS műszaki felépítésében a

potenciális ajánlattevőket csak nagyon későn tájékoztatták. A hatodik észrevételt illetően a felperes megállapítja, hogy az ajánlatát azért minősíthették fölöslegesen részletesnek, szükségtelen ismétlést tartalmazónak és konkrét javaslatokat nélkülözőnek, mert azt a létező informatikai rendszer fenntartásának szükségessége határozta meg, amelyről az aktuális szerződő fél kivételével az ajánlattevők nem rendelkeztek teljes összképpel.

118 A második bírálati részszempontot és a negyedik észrevételt illetően a felperes azzal érvel, hogy a CORDIS alaposabb vizsgálatára nem volt lehetőség, mivel ahhoz több információra lett volna szükség a CORDIS akkori működésével kapcsolatban. Ezért e vonatkozásban kizárólag a friss belső információkkal rendelkező ajánlattevő vállalhatta, hogy határozott kijelentéseket fogalmazzon meg.

119 Az alperes vitatja azt az állítást, amely szerint a nyertes ajánlattevő az információkhoz és eszközökhöz történő kivételes hozzáféréséből adódóan kapott magas pontszámokat. E tekintetben az alperes példákat hoz fel a felperes érvelése elégtelenségének igazolására.

120 Az első bírálati részszempontot illetően a Bizottság kifejti különösen, hogy a nyertes ajánlattevő ajánlatának értékelésekor ez utóbbi azt a kritikát kapta, hogy műszaki javaslata a már létező rendszeren alapszik, és hiányzik belőle az új megközelítés.

121 A második bírálati részszempontot illetően (negyedik észrevétel) az alperes különösen a vitatott közbeszerzési szerződésre vonatkozó dokumentáció B kötetének 6.2.1. pontjára hivatkozik, amely szerint az ajánlattevők feladata kizárólag a CORDIS jövőbeni működéséhez és fejlődéséhez szükséges alapvető követelmények leírása, és amely rögzíti, a „hogyan" vonatkozásában a dokumentációban csak a minimumkövetelmények kerültek meghatározásra.

2) A Bizottság vitatott magatartásának a felperes ajánlatában megjelölt árra gyakorolt hatásáról

122 Az Elsőfokú Bíróság által feltett egyik írásbeli kérdésre válaszolva a felperes előadta, hogy a közbeszerzési eljárás során hiányzó vagy a Bizottság által késedelmesen átadott információk következtében ajánlata 25–30%-os mértékű kockázati faktort tartalmazott. A kockázati faktor elosztása az említett információk vonatkozásában a következő volt:

– 7% az adatbázisok miatt;

– 7% az Autonomy szoftver miatt;

– 5% a forráskód miatt;

– 11% a műszaki koncepcióra (a szoftver logikai koncepciója) és az iratokra vonatkozó követelmények miatt.

123 A tárgyalás során a felperes kifejtette, hogy a Cocomo 2 szoftver segítségével végezte számításait. Az Elsőfokú Bíróság által e vonatkozásban feltett egyik kérdésre válaszolva előadta a Cocomo 2 szoftver célját és működését.

124 Így a Cocomo 2 szoftver olyan matematikai képletet alkalmaz, amely a forráskódsorokon alapszik, és lehetővé teszi az ezekkel végzendő munka elvégzéséhez szükséges munkamennyiség kiszámítását. Az ehhez alkalmazott egyenlet 22 tényezőt tartalmaz, amelyek a valós életnek megfelelő faktorokat fejeznek ki, és amelyek befolyásolják a valamely program kidolgozásához vagy valamely számítógépes alkalmazással kapcsolatos bármely feladat elvégzéséhez szükséges munkamennyiséget. A 17 költségindukációs szorzót kifejező tényezőt „munkamennyiség szorzónak" (ME), az 5 járulékos költséget kifejezőt pedig „kiegyenlítő faktornak" (FE) nevezik.

125 Másfelől valamennyi tényező vonatkozásában ez a modell hat lehetséges minősítést tartalmaz, valamint a megfelelő minősítés kiválasztására vonatkozó részletes utasításokat. Így valamennyi tényező az eset körülményeitől függően a következő minősítések valamelyikét kaphatja: „Nagyon alacsony", „Alacsony", „Névértékű", „Magas", „Nagyon magas", „Rendkívül magas". Valamennyi említett minősítésnek megfelel egy pontérték. E pontok a kiválasztott minősítéstől függően csökkennek, azaz annál alacsonyabbak, minél magasabb a tényező minősítése.

126 Egy meghatározott méretű forráskódra vonatkozó projekthez szükséges munkamennyiséget fő/hónap (PM) mértékegységben fejeznek ki, és a következő képlet szerint értékelik (az A és B értékek állandókként jelennek meg):

$$PM = A \times \text{a forráskód mérete}^{E} \times \prod_{i=1}^{n} ME_i$$

ahol

$$E = B + 0{,}01 \sum_{j=1}^{5} FE$$

127 A felperes szerint a szóban forgó közbeszerzési eljárás esetében a 22 tényező feltehetően azonos értékelést kap valamennyi ajánlattevő esetében, függetlenül a CORDIS-ra vonatkozó korábbi ismereteiktől és a szóban forgó közbeszerzési eljárásban rendelkezésre álló anyagoktól, azon két tényező kivételével, amelyek egyfelől a kifejlesztendő alkalmazási koncepció ismeretére, másfelől az alkalmazás által használt környezetre vonatkoznak, és amelyek a következők: a „PREC tényező", amely a nemújdonság fokát írja le, illetve az „AEXP tényező", amely az alkalmazásra vonatkozó tapasztalatot írja le. A „PREC tényező" az 5 FE egyike. Az „AEXP tényező" a 17 ME egyike.

128 A felperes szerint a fenti 126. pontban bemutatott műveletet egymás után kétszer elvégezve számítható ki a hatás a következő két esetben:

– a CORDIS korábbi verzióját jól ismerő ajánlattevő esetében, feltéve, hogy a PREC és az AEXP tényezők mindegyike következésképpen „Nagyon magas" minősítést kap;

– a CORDIS korábbi verzióját igen kevéssé ismerő ajánlattevő esetében, feltéve, hogy a PREC és az AEXP tényezők mindegyike következésképpen „Nagyon alacsony" minősítést kap.

129 A felperes szerint, ha az ilyen számításhoz egy 5000 sorra becsült forráskódot veszünk alapul, akkor a becsült munkamennyiség 15,4 PM az első esetben leírt ajánlattevő ajánlata esetében, és 25,9 PM a becsült munkamennyiség a második esetben leírt ajánlattevő ajánlata esetében. Ez azt jelenti, hogy a felperes esetében a becsült munkamennyiség körülbelül 40%-kal lenne magasabb, mint egy olyan ajánlattevő esetében, aki teljes mértékben ismeri a CORDIS korábbi verziójára vonatkozó összes

műszaki információt és annak forráskódját. A felperes másfelől arra hivatkozik, hogy még olyan tényezők beillesztése esetén is, amelyek egymáshoz képest történő minősítése „Magas” és „Alacsony”, vagy akár „Magas” és „Nagyon alacsony”, 30%-os különbséget kapunk.

130 Az alperes megítélése szerint először is a Cocomo 2 szoftver alapján végzett számításokat e célból kirendelt független szakértőnek kell végeznie.

131 Az alperes előadja, hogy a felperes által a PREC és az AEXP tényezők vonatkozásában a minősítések kiválasztása szubjektív alapon történt. Az alperes hangsúlyozza, hogy az ajánlatra vonatkozó iratokban a felperes úgy mutatja be magát, mint az informatika és a kommunikáció terén nagy tapasztalattal rendelkező szervezetet, miközben amikor a műszaki információk állítólagos hiánya miatti kockázati faktorra hivatkozik, úgy mutatja be magát, mint az e területen átlagos alatti szintű ismeretekkel rendelkező ajánlattevőt.

132 Az alperes kétli, hogy a felperes megalapozottan adott a PREC és az AEXP tényezőkre olyan pontokat, amelyek a „Nagyon alacsony” minősítésnek felelnek meg. Állítása szerint a felperesnek „Névértékű” minősítést kellett volna rájuk adnia a Cocomo 2 szoftverrel végzett számításhoz.

133 Az alperes vitatja továbbá a nyertes ajánlattevőnek adott „Nagyon magas” minősítésnek megfelelő pontszámot is. A felperes a pontszám adásakor figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a nyertes ajánlattevő sem olyan szerződő fél, aki a CORDIS-rendszert teljes mértékben ismeri, még akkor sem, ha figyelembe vesszük azt, hogy a vitatott közbeszerzési szerződés egy része vonatkozásában az aktuális szerződő fél az alvállalkozója.

134 Egyfelől a PREC tényezővel kapcsolatban az alperes előadja, hogy az a következő elemeket fedi le: a termék céljainak a szóban forgó vállalkozás általi ismerete, hasonló szoftverekkel szerzett tapasztalat, a projekthez kapcsolódó új hardverek és új operációs rendszerek egyidejű fejlesztése, innovatív adatfeldolgozási rendszer (algoritmus) szükségessége. Az alperes kétli, hogy a felperes jogosan minősítheti ajánlatát valamennyi elem tekintetében „Nagyon alacsonynak". Ez azt jelentené, hogy a termék céljairól „általános" ismeretekkel rendelkezik, „korlátozott tapasztalattal", „jelentős igénye" van az egyidejű fejlesztésekre, és „igen nagy szüksége innovatív adatfeldolgozási algoritmusokra".

135 Másfelől az AEXP tényezőt illetően az alperes kifejti, hogy a felperes ismét a „Nagyon alacsony" minősítésnek megfelelő pontszámot ad ajánlatára, amely az érintett alkalmazással kapcsolatban szerzett két hónapnál kevesebb tapasztalatnak felel meg. A felperes így azt állítja, hogy a szóban forgó közbeszerzési eljárással érintett projekt típusát egyáltalán nem ismeri, és csapata az ilyen alkalmazásokkal kapcsolatban nagyon kevés tapasztalattal rendelkezik.

136 Másodszor az alperes megítélése szerint a felperes nem magyarázta meg a 30%-os kockázati faktor alábbi tényezők közötti elosztását: az adatbázisok (7%), az Autonomy szoftver (7%), a forráskód (5%) és a műszaki követelmények (11%).

137 A Bizottság véleménye szerint a munkaóraköltségeknek a műszaki követelményekről való tájékoztatás állítólagos elmaradása miatti 11%-os növelését figyelmen kívül kell hagyni, mivel a felperes igenis rendelkezett e műszaki követelményekkel. Másfelől a CORDIS felépítésére vonatkozó két diagram, amely a 2. CD-n nem volt megjeleníthető, nem jelent 11%-os kockázati faktort.

138 Az alperes vitatja továbbá a 7%-os költségemelést az Autonomy szoftver beszerzéséről való állítólagos késedelmes tudomásszerzésre tekintettel, mivel az a piacon jól ismert szoftver.

139 Végül az alperes kétli, hogy a forráskód csak 5%-os kockázati faktort jelent, miközben véleménye szerint a felperes valamennyi érve arra vonatkozik, hogy a műszaki követelményekről (amelyekre a felperes 11%-os együtthatót ad) és a forráskódról történő tájékoztatás elmaradása nagyon súlyos hiba volt.

b) Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

i. Előzetes megjegyzések

140 A felperes azzal, hogy állítása szerint a Bizottság egyes alapvető információkat kizárólag a nyertes ajánlattevő számára tett hozzáférhetővé, arra hivatkozik, hogy ez utóbbi megsértette az ajánlattevőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét.

141 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság mindenekelőtt emlékeztet az egyenlő bánásmód elvének a közbeszerzési szerződések odaítélése terén meglévő különös jelentőségére (lásd a fenti 60–61. pontot). Ugyanis egy ilyen eljárás keretében a Bizottság az eljárás minden szakaszában köteles ügyelni az egyenlő bánásmód és következésképpen valamennyi ajánlattevő esélyegyenlőségének tiszteletben tartására (lásd a fenti 64. pontban hivatkozott AFCon Management Consultants és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 75. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

142 Az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az egyenlő bánásmód elve magában foglalja az átláthatóság kötelezettségét ezen alapelv betartásának ellenőrizhetősége érdekében (lásd a Bíróságnak a C-92/00. sz. HI-ügyben 2002. június 18-án hozott ítéletének [EBHT 2002., I-5553. o.] 45. pontját és a C-470/99. sz., Universale-Bau és társai ügyben 2002. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-11617. o.] 91. pontját).

143 Az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elve, amelynek célja a közbeszerzési eljárásban részt vevő vállalkozások közötti egészséges és hatékony verseny kialakulásának elősegítése, megköveteli, hogy valamennyi ajánlattevő azonos esélyekkel rendelkezzen ajánlata összeállításakor, és ebből következően azt a követelményt is magában foglalja, hogy valamennyi versenytárs tekintetében ugyanazon feltételek vonatkozzanak az ajánlatokra (lásd ebben az értelemben a Bíróságnak a C-19/00. sz. SIAC Construction ügyben 2001. október 18-án hozott ítéletének [EBHT 2001., I-7725. o.] 34. pontját és a fenti 142. pontban hivatkozott Universale-Bau és társai ügyben hozott ítéletének 93. pontját).

144 Az átláthatóság elvének, amely az egyenlő bánásmód elvének szükségszerű velejárója, alapvető célja az ajánlatkérő részéről a részrehajlás és az önkényesség kockázata hiányának biztosítása. Ezen elv megköveteli, hogy az odaítélési eljárás valamennyi feltétele és szabálya érthetően, pontosan és egyértelműen legyen megfogalmazva az ajánlati felhívásban vagy a dokumentációban (a Bíróság C-496/99. P. sz., Bizottság kontra CAS Succhi di Frutta ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-3801. o.] 109–111. pontja).

145 Az átláthatóság elve tehát magában foglalja azt is, hogy az ajánlati felhívás vagy a dokumentáció megfelelő megértéséhez szükséges valamennyi műszaki információt, amint lehetséges, a közbeszerzési eljárásban részt vevő valamennyi vállalkozás rendelkezésére bocsássák oly módon, hogy egyfelől minden átlagos szakmai tudással rendelkező ajánlattevő az általános gondosság gyakorlása mellett megértse azok pontos tartalmát, és ugyanúgy tudja értelmezni őket, másfelől lehetővé tegyék az ajánlatkérő számára, hogy hatékonyan ellenőrizze, hogy az ajánlattevők ajánlatai megfelelnek-e az érintett közbeszerzésre vonatkozó követelményeknek.

ii. A nyertes ajánlattevővel szembeni állítólagos egyenlőtlen bánásmódról egyes műszaki információkhoz való hozzáférés vonatkozásában

1) Általánosságok

146 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a felperes kifogásolja, hogy a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód elvét, mivel állítólagosan a nyertes ajánlattevőn kívüli más ajánlattevők részére késedelmesen bocsátott rendelkezésre egyes műszaki információkat. Tekintettel a fenti 60. és 61. pontban, valamint a 141–144. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra, a Bizottság megsértette az ajánlattevők esélyegyenlőségének elvét, valamint az átláthatóság elvét, amely az egyenlő bánásmód elvének szükségszerű velejárója.

147 Ezt követően meg kell állapítani, hogy az esélyegyenlőség és az átláthatóság elvének ehhez hasonló megsértése – ha ezt bizonyítottnak tekintjük – a pert megelőző eljárásnak olyan szabálytalanságát jelentené, amely az érintett felek tájékoztatáshoz való jogát sérti. Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az eljárási szabálytalanság csak akkor vonhatja maga után az érintett határozat megsemmisítését, ha megállapítható, hogy e szabálytalanság hiányában a közigazgatási eljárás más eredményre vezethetett volna, ha a felperes hozzáfért volna az érintett információkhoz az eljárás kezdetétől fogva, és ha e tekintetben lett volna legalább csekély esélye annak, hogy a felperes megváltoztassa a közigazgatási eljárás kimenetelét (lásd a Bíróság C-194/99. P. sz., Thyssen Stahl kontra Bizottság ügyben 2003. október 2-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-10821. o.] 31. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, és az Elsőfokú Bíróságnak a T-191/98. és T-212/98–T-214/98. sz., Atlantic Container Line és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2003. szeptember 30-án hozott ítéletének [EBHT 2003., II-3275. o.] 340. és 430. pontját).

148 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság legelőször azt vizsgálja meg, hogy az állítólagos egyenlőtlen bánásmód, amely egyes műszaki információknak a nyertes ajánlattevőn kívüli más ajánlattevők számára történt késedelmes átadásában nyilvánult meg, mint olyan, eljárási szabálytalanságnak minősül-e, abból adódóan, hogy az ajánlatok összeállításához ténylegesen hasznos információkat nem bocsátották valamennyi ajánlattevő rendelkezésére, amint ez lehetséges volt.

149 Amennyiben ez a szabálytalanság megállapítható, az Elsőfokú Bíróság ezt követően azt vizsgálja meg, hogy ennek hiányában az eljárás vezethetett-e volna más eredményre. Ebből a szemszögből az ilyen jellegű szabálytalanság csak akkor jelentheti az ajánlattevők esélyegyenlőségének megsértését, ha a felperes által előadottakból alátámasztható és kellően részletesen levezethető, hogy az eljárás kimenetele rá vonatkozóan más lehetett volna.

2) Egyes műszaki információknak a Bizottság által történt rendelkezésre bocsátásának késedelmes jellegéről

150 Az Elsőfokú Bíróság mindenekelőtt megállapítja, hogy a nyertes ajánlattevő a közbeszerzési eljárás megkezdése előtt teljes mértékben ismerte a CORDIS adatbázisainak, valamint az Autonomy szoftvernek a műszaki követelményeit, mivel benyújtott ajánlata szerint alvállalkozója, aki az elvégzendő feladatok legalább 35%-át teljesíti, a közbeszerzési eljárás megkezdésekor aktuális szerződő fél volt.

151 Másfelől nem vitatott, hogy a Bizottság már a közbeszerzési eljárás megkezdése előtt, azaz 2002 novemberének végén is rendelkezett a CORDIS adatbázisaira vonatkozó műszaki követelményekkel.

152 Az alperes azt sem vitatja, hogy a közbeszerzési eljárás során csak fokozatosan bocsátotta valamennyi potenciális ajánlattevő rendelkezésére a CORDIS adatbázisainak műszaki követelményeit.

153 A Bizottság ugyanis a CORDIS adatbázisaira vonatkozó műszaki követelmények egy részét csak a közbeszerzési eljárás megkezdését követően egy hónappal, 2002. december 20-án bocsátotta rendelkezésre a 2. CD-n keresztül, más műszaki információkat pedig csak 2003. február 5-én, azaz csak hat héttel az ajánlattételi határidő lejárta előtt, az összesített listán keresztül tett közzé.

154 Az alperes által előadott indok, amely szerint a közbeszerzési eljárás kezdetekor még nem készítette elő az összes műszaki információt, nem fogadható el, mivel annak érdekében, hogy valamennyi potenciális ajánlattevő azonos esélyekkel rendelkezzen, az említett közbeszerzési eljárás megkezdéséhez meg kellett volna várnia azt, hogy valamennyi említett információt az összes potenciális ajánlattevő rendelkezésére bocsáthassa.

155 Ezt követően az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy mivel a vitatott közbeszerzési szerződés egy részének teljesítésére vonatkozóan a jövőbeli alvállalkozója a közbeszerzési eljárás megkezdésekor aktuális szerződő fél volt, a nyertes ajánlattevő már a közbeszerzési eljárás kezdetén is teljes körűen ismerhette az Autonomy szoftver működését a CORDIS-nak az akkor alkalmazott verziójában telepített tesztverziónak köszönhetően. Másfelől a nyertes ajánlattevő jövőbeli alvállalkozója az Autonomy szoftvernek a Bizottság általi beszerzésének előkészítésében is közreműködött, amelyre a közbeszerzési eljárás során került sor. Így nagyon valószínű, hogy a nyertes ajánlattevőt már a kezdetektől teljes körűen tájékoztatták az említett beszerzésről.

156 Az alperes nem vitatja, hogy a többi ajánlattevőt az említett beszerzésről csak 2002. február 18-án, azaz csak egy hónappal az ajánlattételi határidő lejárta előtt tájékoztatták a „Superquest – Implementation of Release 6 and beyond” című dokumentum közzététele útján.

157 Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy a Bizottság csak a közbeszerzési eljárás során fokozatosan bocsátotta valamennyi lehetséges ajánlattevő rendelkezésére a CORDIS adatbázisaival kapcsolatos műszaki követelményekre, valamint az Autonomy szoftver beszerzésére vonatkozó információkat, míg a nyertes ajánlattevő már az említett eljárás kezdetekor rendelkezett ezekkel az információkkal, tekintettel arra, hogy ajánlata szerint az aktuális szerződő fél a vitatott közbeszerzési szerződés egy részének teljesítésében az alvállalkozójaként vett volna részt.

3) A nyertes ajánlattevő javára fennálló előnyök semlegesítésének kötelezettségéről

158 E tekintetben emlékeztetni kell a dokumentációban a díjazás nélküli bejáratási szakaszra vonatkozóan előírt követelmény hátrányosan megkülönböztető jellegének vizsgálatával kapcsolatos megfontolásokra (lásd a fenti 68–80. pontot), amelyek keretében megállapításra került, hogy az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elve csak annyiban követeli meg azoknak a lehetséges előnyöknek a semlegesítését, amelyekben az aktuális szerződő fél, vagy az az ajánlattevő részesül, amelyhez az alvállalkozási szerződés keretében kötődik, amennyiben az ilyen előnyök fenntartása nem elengedhetetlen, azaz amennyiben e semlegesítés könnyen kivitelezhető, gazdaságilag elfogadható, és nem sérti az aktuális szerződő fél vagy az említett ajánlattevő jogait.

159 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a jelen esetben a Bizottság már a szóban forgó közbeszerzési eljárás kezdetén is rendelkezett valamennyi, a CORDIS adatbázisaira vonatkozó műszaki követelménnyel kapcsolatos információval. Ezért könnyen valamennyi ajánlattevő rendelkezésére bocsáthatta volna ezeket a dokumentáció

mellékleteként. Másfelől meg kell állapítani, hogy az Autonomy szoftver beszerzéséről is könnyen és további költségek nélkül értesíthették volna valamennyi potenciális ajánlattevőt rögtön a beszerzés megtörténtét követően, azaz 2002. december végén. Végül meg kell állapítani, hogy az alperes kifejezetten elismeri, hogy nem volt olyan különös indok, mint amilyen a szellemi tulajdonjogok védelme, amely megakadályozhatta volna a forráskódnak harmadik személyek részére történő átadását.

160 Az előzőekből következik, hogy a jelen esetben az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elve megkövetelte az aktuális szerződő fél vagy a nyertes ajánlattevő javára fennálló előnyök semlegesítését. Következésképpen meg kell állapítani, hogy az egyes műszaki információknak a nyertes ajánlattevőn kívüli más ajánlattevőknek történt késedelmes átadásában megnyilvánuló egyenlőtlen bánásmód eljárási szabálytalanságnak minősül.

161 Ennélfogva meg kell vizsgálni, hogy e szabálytalanság hiányában a szóban forgó közbeszerzési eljárás vezethetett volna-e más eredményre.

iii. A Bizottság által késedelmesen rendelkezésre bocsátott információknak a vitatott közbeszerzési szerződésre vonatkozó ajánlatokkal kapcsolatos relevanciájáról

162 Az Elsőfokú Bíróság hangsúlyozza, hogy amennyiben bebizonyosodna, hogy a nyertes ajánlattevőn kívüli más ajánlattevőknek késedelmesen megadott információk a vitatott közbeszerzési szerződésre vonatkozó ajánlatok összeállításához nem voltak relevánsak, akkor ezek késedelmes közlése semmiképp sem jelenthet előnyt a nyertes ajánlattevő javára, és így nem minősülhet olyan eljárási hibának, amely az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvét sérti, amint azt a felperes állította.

1) Az Autonomy szoftver beszerzésével kapcsolatos információk relevanciájáról

163 Az Autonomy szoftver beszerzésével kapcsolatos információk relevanciáját illetően az Elsőfokú Bíróság először is megállapítja, hogy a felek azonos leírása szerint az Autonomy szoftver olyan összetett osztályozási eszköz, amely lehetővé teszi a végfelhasználók számára, hogy több feltétel szerint és különösen több nyelven végezzenek keresést.

164 Az Elsőfokú Bíróság másodszor hangsúlyozza, hogy a vitatott közbeszerzési szerződésnek a dokumentáció A kötetének 4. pontja szerinti leírásából következik, hogy az említett közbeszerzési szerződésre ajánlatot tevőknek ajánlatukban olyan javaslatokat kellett kidolgozniuk, amelyek alkalmasak arra, hogy biztosítsák a többi részre szerződő fél és a Bizottság által használt műszaki infrastruktúra, többek között „az [internetes] tartalomkezelő rendszer" fejlesztését, és hogy a vitatott közbeszerzési szerződés vonatkozásában nyertes ajánlattevőnek „új eszközöket és új alkalmazásokat kell kifejlesztenie, ezek egy részét kísérleti célokra".

165 Harmadszor, figyelembe kell venni a tényt, hogy a dokumentáció A kötetének „Indexálás, speciális szempontok és osztályozások" című 6.2.3.3. pontja szerint a vitatott közbeszerzési szerződés vonatkozásában ajánlatot tevőknek „lehetőség[ük] van már elérhető termékek alkalmazására például valamely »osztályozási konstrukció« felhasználása érdekében, ám ezeknek hosszú távon használhatóknak kell lenniük, és összeegyeztethetőnek a CORDIS felépítésével".

166 Az Elsőfokú Bíróság megítélése szerint a vitatott közbeszerzési szerződés vonatkozásában ajánlatot tevők által teljesítendő feladatok leírásából, valamint a dokumentáció B kötetének 6.2.3.3. pontjából következik, hogy a vitatott közbeszerzési szerződésre ajánlatot tevők szabadon tehettek javaslatot bármely, a piacon elérhető összetett osztályozási számítógépes programra, ideértve az Autonomy szoftvert is.

167 Ebből következik, hogy pusztán az a tény, hogy a Bizottság megvásárolta az Autonomy szoftvert a közbeszerzési eljárás során, nem késztette arra, hogy egy másik összetett kereső eszközt javasló ajánlatot kedvezőtlenebbül értékeljen.

168 A teljesség kedvéért meg kell említeni, hogy ezt a megállapítást támasztja alá az a körülmény is, hogy a bírálati jelentés az 1. sz. bírálati részszempontot illetően megjegyzi, hogy a vitatott közbeszerzési szerződés odaítélésekor második helyre rangsorolt ajánlattevő ajánlatát a bírálóbizottság nagyon jó minőségűnek tartotta – mivel az indexálás és az osztályozás tekintetében „újításnak" minősülő másik rendszert javasolt –, amely bizonyítja, hogy e tekintetben a Bizottság eljárása megfelelt a dokumentáció erre vonatkozó feltételeinek.

169 Ebből következik, hogy a közbeszerzési eljárás folyamán az Autonomy szoftver Bizottság általi beszerzéséről való tudomásszerzésnek az ajánlatok elbírálásakor semmilyen jelentősége nem volt.

170 A fentiekre tekintettel az Elsőfokú Bíróság megítélése szerint az Autonomy szoftver beszerzésével kapcsolatos infromációkat illetően a felperes nem bizonyította kellőképpen, hogy milyen előnnyel járhatott a nyertes ajánlattevő számára az Autonomy szoftver Bizottság általi beszerzéséről való tudomásszerzés a vitatott közbeszerzési szerződésre való ajánlattétel vonatkozásában.

2) A CORDIS műszaki felépítésére és forráskódjára vonatkozó iratokban foglalt információk relevanciájáról

171 Először is a CORDIS műszaki felépítésére vonatkozó, állítólagosan hiányos iratok vonatkozásában az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy az alperes nem vitatja, hogy az 1. CD-n és a 2. CD-n található műszaki információk általában véve a dokumentációban már megtalálható információk kiegészítésére szolgáltak.

172 Másodszor, az összesített listát illetően az Elsőfokú Bíróság megítélése szerint a felperes meggyőzően magyarázta el – és anélkül, hogy állításait az alperes kétségbe tudta volna vonni –, hogy az akkor használatos hardverek és szoftverek ismerete elősegíthette a vitatott közbeszerzési szerződésre ajánlatot tevő által javasolt alkalmazások előkészítését, mivel az ajánlattevőnek biztosítania kellett egyrészről az új hardver és a már meglévő hardver közötti interoperabilitást, másfelől az új alkalmazások működését a meglévő hardverrel.

173 Ebből következik, hogy a Bizottság által késedelmesen rendelkezésre bocsátott, az 1. CD-n és a 2. CD-n, valamint az összesített listán található műszaki információk ismerete a vitatott közbeszerzési szerződésre vonatkozó ajánlatok szempontjából értékesek lehettek.

174 A forráskódot illetően az Elsőfokú Bíróság emlékeztet arra, hogy a dokumentáció A kötetének 4. pontja előírta, hogy a vitatott közbeszerzési szerződésre ajánlatot tevőknek ajánlatukban olyan javaslatokat kell kidolgozniuk, amelyek alkalmasak arra, hogy biztosítsák a többi részre szerződő fél és a Bizottság által használt műszaki infrastruktúra, „többek között az [internetes] tartalomkezelő rendszer” és „az információterjesztési rendszer” fejlesztését, és hogy a vitatott közbeszerzési szerződés vonatkozásában nyertes ajánlattevőnek „új eszközöket és új alkalmazásokat kell kifejlesztenie”. Következésképpen meg kell állapítani, hogy az előző pontokban említett alapvető műszaki információk előzetes ismerete az ajánlatok összeállításánál előnyt jelentett. A CORDIS 1. sz. részére szerződő fél által megadandó összetett adatok kezelését és terjesztését ugyanis általában speciális szoftverekkel végzik.

175 Ennélfogva nem kétséges, hogy a CORDIS korábbi verziója kezelési és terjesztési programjai forráskódjának teljes körű ismerete hasznos volt a CORDIS új verziójába történő beépítésre alkalmas új eszközök vagy új alkalmazások kifejlesztéséhez.

176 Másfelől a felperes meggyőzően bizonyította – és anélkül, hogy az alperes ezt az állítást kétségbe vonó körülményekre hivatkozott volna –, hogy a Cocomo 2 szoftver alapját képező számítási módszer használatához, amelyet gyakran használnak az új technológiák terén megvalósítandó projektek végrehajtásához szükséges munkamennyiség kiszámítására, szükséges a projekt forráskódsorai számának becsült értéke.

177 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a CORDIS korábbi verziója forráskódjának ismerete hasznos volt ahhoz, hogy annak új verziója forráskódjával kapcsolatos számításokat komoly becslésekre lehessen alapozni.

178 Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy az aktuális szerződő félnek és a nyertes ajánlattevőnek a CORDIS műszaki felépítésére, az akkor használatos hardverekre és szoftverekre, valamint különösen a forráskódra vonatkozó kizárólagos ismeretei alkalmasak voltak arra, hogy ez utóbbinak a közbeszerzési eljárás kezdetekor – legalább részben – indokolatlan előnyt szerezzenek.

179 Következésképpen, mivel az alperes nem vitatja, hogy a potenciális ajánlattevők számára késedelmesen rendelkezésre bocsátott műszaki információk értékesek lehettek a vitatott közbeszerzési szerződésre tett ajánlatok vonatkozásában, az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy nem kizárt, hogy az alperes vitatott magatartásából eredően előny keletkezett az aktuális szerződő fél és a nyertes ajánlattevő javára a vitatott közbeszerzési szerződésre való ajánlattétel vonatkozásában.

180 Ezért, a Bizottság – mivel nem közölt, amint lehetséges volt, egyes műszaki információkat valamennyi ajánlattevővel, a felperes tájékoztatáshoz való jogának megsértésével – eljárási szabálytalanságot követett el.

181 Következésképpen meg kell vizsgálni, hogy e szabálytalanság sértette-e az ajánlattevők esélyegyenlőségét, oly módon, hogy e szabálytalanság hiányában a szóban forgó közbeszerzési eljárás esetleg a vitatott közbeszerzési szerződésnek a felperes részére történő odaítélésére vezethetett volna.

182 Azonban nem ez lenne a helyzet, ha annak ellenére, hogy a Bizottság nem közölt valamennyi ajánlattevővel minden, a CORDIS korábbi verziójára vonatkozó műszaki információt már a közbeszerzési eljárás megkezdésekor, bebizonyosodna, hogy az így visszatartott információk a felperes ajánlata vonatkozásában nem voltak relevánsak.

iv. A Bizottság által késedelmesen rendelkezésre bocsátott információknak a felperes ajánlatával kapcsolatos relevanciájáról

1) Az egyes műszaki információk rendelkezésre bocsátásával kapcsolatos késedelemnek a felperes ajánlatának minőségére gyakorolt hatásáról

183 A fentiek fényében az Elsőfokú Bíróság megítélése szerint a szóban forgó műszaki információk közlésével kapcsolatos késedelem a nyertes ajánlattevőn kívül valamennyi ajánlattevő számára esetlegesen fölösleges munkát és időveszteséget okozhatott, és így ez befolyásolhatta a felperes ajánlatának minőségét.

184 Ezen elvi megállapítás ellenére meg kell jegyezni, hogy a jelen esetben mindenesetre még a szóban forgó információk teljes körű ismerete sem lett volna döntő befolyással a felperes ajánlata egészének értékelésére.

185 E tekintetben a felperes először is azzal érvel, hogy az említett információk ismerete különösen ajánlatának minőségi értékét növelte volna, főként az első bírálati részszempont (műszaki érték) (lásd a fenti 117. pontot) vonatkozásában. Az Elsőfokú Bíróság emlékeztet arra, hogy a dokumentáció A kötetének 3.3. pontja szerint e részszempontra maximálisan 35 pont adható, és hogy a felperes ajánlatára 21,6 pontot kapott.

186 Másodszor, a felperes arra hivatkozik, hogy a második bírálati részszempont vonatkozásában tett negyedik észrevétel („Jó, de általános utalás a formatervezési mintákra és a szoftver-újrahasznosításra") negatív, és ez annak a körülménynek tulajdonítható, hogy nem álltak rendelkezésére a CORDIS akkori működésére vonatkozó információk. Meg kell jegyezni, hogy ez az állítás túl általános, mivel a vitatott közbeszerzési szerződést illetően a dokumentáció B kötetének 6.2.1. pontjából következik, hogy az ajánlattevők feladata kizárólag a CORDIS új verziójának műszaki és funkcionális fejlődéséhez szükséges alapvető követelmények leírása. Ezen túlmenően meg kell állapítani, hogy az említett észrevétel csak egy a második bírálati részszempont vonatkozásában megfogalmazott hat észrevétel közül, amely részszempont maximálisan 25 ponttal értékelhető, és amelyre a felperes ajánlata 14,8 pontot kapott.

187 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság hangsúlyozza, hogy a bírálóbizottság jelentésében található táblázatból megállapítható, hogy a dokumentáció A kötetének 3.3. pontja szerinti „költséghatékonyság szempontjából legelőnyösebb ajánlat" meghatározása és a különböző ajánlatok minőség/ár arányának kiszámítása érdekében használt képlet a következő volt:

$$\text{arány} = \frac{\text{pontszám (minőség)}}{\text{ár (teljes)}} \times 1\,000\,000$$

188 Az említett képletnek a felperes által benyújtott ajánlatra történő alkalmazásával, azaz a felperes ajánlatában megjelölt teljes ár (6 095 001,16 euró), valamint egyfelől az első bírálati részszempontra adható maximális pontszám (35 pont), másfelől azon pontszámoknak, amelyeket a felperes ajánlata a 2–4. sz. részszempontokra ténylegesen kapott, azaz 14,8, 12,8, illetve 12,8 pontnak (lásd a fenti 24. pontot) a behelyettesítésével a következő eredményt kapjuk:

$$\frac{(35 + 14{,}8 + 12{,}8 + 12{,}8) \quad 1\,000\,000}{6\,095\,001{,}16} = 12{,}37$$

189 Mivel a nyertes ajánlattevő ajánlatának minőség/ár aránya 12,56 volt, a számítás bizonyítja, hogy még ha a felperes már a közbeszerzési eljárás megkezdésekor a hiányzó vagy a vele késedelmesen közölt műszaki információk teljes körű ismeretében dolgozhatta volna is ki ajánlatát, és még ha ennek következtében az 1. sz. bírálati részszempontra adható maximális pontszámot kapta volna (azaz 35 pontot), ajánlatának költség/ár aránya akkor is kedvezőtlenebb lett volna, mint a nyertes ajánlattevőé, mivel a felperes ajánlatában megjelölt ár viszonylag magas volt.

190 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy nyilvánvaló, hogy a Bizottság magatartása, ha mégoly vitatható is, a jelen esetben csak annyiban befolyásolhatta a vitatott közbeszerzési szerződésnek a nyertes ajánlattevő részére történt odaítélését, amennyiben a felperes ajánlatában megjelölt árat a műszaki információk késedelmes közlése ténylegesen befolyásolta.

2) Egyes műszaki információk késedelmes rendelkezésre bocsátásának a felperes ajánlatában megjelölt árra gyakorolt hatásáról

191 A szóban forgó műszaki információk késedelmes közlésének általános hatására tekintettel az Elsőfokú Bíróság felhívta a felperest annak bizonyítására, hogy szerinte a Bizottság vitatott magartartása milyen módon befolyásolta hátrányosan az ajánlatában megjelölt ár meghatározásában.

192 E kérdésre válaszul a felperes benyújtotta a Cocomo 2 szoftver segítségével végzett számításokat. E szoftver lehetővé teszi a valamely informatikai projekt fejlesztésekor szükséges munkamennyiség becslését, amelyet PM-ben fejeznek ki.

193 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az alperes nem vitatja, hogy az így alkalmazott számítási módszer komoly és elterjedt módszer a piacon.

194 Ellenkezőleg, a Cocomo 2 szoftver komolyságát nem megkérdőjelezve, az alperes ezen szoftver felperes általi alkalmazása módjának vitatására szorítkozik. Így arra szorítkozik, hogy egyfelől vitatja a PREC és az AEXP tényezőkre adott minősítéseket, amelyek alapján a felperes az annak bizonyítására szolgáló számításait végezte, hogy ajánlata legalább 30%-kal olcsóbb lett volna, ha teljes körűen ismert volna minden hiányzó vagy késedelmesen közölt műszaki információt már a közbeszerzési eljárás megkezdésekor, és hogy másfelől vitatja a kockázati faktor konkrét elosztását több tényező, nevezetesen az adatbázisok, az Autonomy szoftver, a forráskód továbbá a műszaki koncepcióra és az iratokra vonatkozó követelmények között.

195 Először is a felperes számításaihoz használt tényezőkre adott minősítéseket illetően meg kell állapítani, hogy miután az alperes érvelése az említett minősítések vitatására irányul, ez utóbbi tévesen ítéli meg e számítások elvégzésének okát.

196 A Cocomo 2 szoftver segítségével végzett számítások ugyanis nem arra irányulnak, hogy a felperes és a nyertes ajánlattevő ajánlatát közvetlenül összehasonlítsák. Ellenkezőleg, a felperes által ténylegesen ajánlott ár, és azon ár közötti különbséget mutatják meg, amelyet az valószínűleg ajánlhatott volna, ha teljes körűen ismerte volna az összes hiányzó vagy késedelmesen közölt műszaki információt.

197 Ezen *in abstracto* végzett összehasonlítás végett a felperes jogosan adott „Nagyon magas" minősítést a PREC és az AEXP tényezőkre annak érdekében, hogy PM-ben kiszámítsa először egy olyan ajánlattevő hipotetikus ajánlatához szükséges munkamennyiséget, aki valamennyi releváns műszaki információval rendelkezett már a közbeszerzési eljárás megkezdésekor.

198 Egyébiránt a felperes által ténylegesen ajánlott ár kiszámításának tényezőit illetően meg kell állapítani, hogy még az alperes által javasolt „Névértékű" minősítést alkalmazva is a PREC és az AEXP tényezőkre, a Cocomo 2 szoftver általános képlete (lásd a fenti 126. pontot) szerint végzett számítás alapján is 19,8 PM körüli értéket kapunk a felperes által feltételezett hipotetikus ajánlatra. Ez az eredmény tehát a becsült munkamennyiség vonatkozásában legalább 22%-os különbséget igazol egyfelől a valamennyi szükséges információt teljes körűen ismerő ajánlattevő ajánlata, másfelől az átlagos ismeretekkel rendelkező ajánlattevő által benyújtott ajánlat között.

199 Következésképpen hangsúlyozni kell, hogy az alperes kifogásai nem alkalmasak arra, hogy megkérdőjelezzék a felperes érvelését, amely szerint ajánlati árának jelentős emelkedését eredményezte egyes műszaki információk hiánya vagy késedelmes rendelkezésre bocsátása.

200 Másodszor, a kockázati faktor több tényező, nevezetesen a CORDIS műszaki felépítése, forráskódja, és az Autonomy szoftver beszerzése közötti konkrét elosztását illetően (lásd a fenti 122. pontot) az Elsőfokú Bíróság emlékeztet arra, hogy az eldöntendő kérdés arra irányul, hogy a Bizottság által az ajánlattevőkkel szemben alkalmazott egyenlőtlen bánásmódnak volt-e érezhető hatása a felperes ajánlatára. Márpedig az áremelkedési faktor elosztása e tekintetben nem játszik semmilyen szerepet.

201 A felperes által a Cocomo 2 szoftver segítségével végzett számítások ugyanis lényegében a CORDIS korábbi verziójával kapcsolatos műszaki adatok ismeretének általános („Nagyon alacsonytól" legfeljebb „Névértékűig" történő) minősítésén alapulnak, amelyet a PREC és az AEXP tényezőkkel fejeznek ki, anélkül, hogy az egyes műszaki információk szerinti megoszlás bármilyen relevanciával bírna. Következésképpen hangsúlyozni kell, hogy az alperes kifogását e tekintetben el kell utasítani.

202 Az Elsőfokú Bíróság emlékeztet arra is, hogy a jelen vizsgálat az egyes, az ajánlatok összeállításához hasznos műszaki információk késedelmes rendelkezésre bocsátásában álló eljárási szabálytalanság hatásaira vonatkozik. Márpedig, amint az a fenti 150. pontban megállapításra került, az ilyen jellegű szabálytalanság csak akkor jelentheti az ajánlattevők esélyegyenlőségének megsértését, ha e szabálytalanság hiányában az eljárás kimenetele a felperes vonatkozásában más lehetett volna. Ennélfogva nem szükséges bizonyítani, hogy a vitatott közbeszerzési szerződést biztosan a felperesnek ítélték volna oda. Elegendő, ha a felperes bizonyítja, hogy az említett szabálytalanság hiányában esélye lett volna a vitatott közbeszerzési szerződés elnyerésére.

203 Márpedig a Cocomo 2 szoftver alapján végzett és a felperes által bemutatott számításokat figyelembe véve az Elsőfokú Bíróság megítélése szerint hitelt érdemlően bizonyítást nyert, hogy a potenciális ajánlattevők a CORDIS műszaki felépítésére és forráskódjára vonatkozó iratokkal kapcsolatos információ hiányának lehetett jelentős negatív hatása a felperes által ajánlott árra, így megfosztva a felperest a vitatott közbeszerzési szerződés elnyerésének esélyétől.

204 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a Bizottság – mivel nem bocsátotta valamennyi potenciális ajánlattevő rendelkezésére már a közbeszerzési eljárás megkezdésekor a CORDIS műszaki felépítésére és forráskódjára vonatkozó iratokat – megsértette az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvét, és hogy így az említett szabálysértés befolyásolhatta a vitatott közbeszerzési szerződés odaítélését.

205 A második jogalap második részét tehát el kell fogadni.

206 Következésképpen – a felperes által felhozott egyéb jogalapok vizsgálatának szükségessége nélkül – a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvének a 92/50 irányelv 3. cikke (2) bekezdése és a végrehajtási rendelet 126. cikke szerinti megsértése miatt.

A költségekről

207 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az alperes pervesztes lett, kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) Az ENTR/02/055 – CORDIS 2. sz. rész közbeszerzési eljárás tárgyát képező szerződés odaítéléséről szóló 2003. július 16-i bizottsági határozatot megsemmisíti.

2) A Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.

Jaeger Azizi Cremona

Kihirdetve Luxembourgban, a 2008. március 12-i nyilvános ülésen.

E. Coulon M. Jaeger

hivatalvezető elnök

Tartalomjegyzék

Jogi háttér ..... II - 346

A jogvita előzményei ..... II - 348

I – CORDIS ..... II - 348

II – A szóban forgó közbeszerzési eljárás, a nyertes ajánlattevő és a vitatott közbeszerzési szerződés odaítélése ..... II - 349

Az eljárás és a felek kérelmei ..... II - 360

A jogkérdésről ..... II - 362

I – A megsemmisítés iránti kereset terjedelméről ..... II - 362

II – A megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelemről ..... II - 364

A – A hivatkozott jogalapok ..... II - 364

B – Az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított második jogalapról ..... II - 365

1. A második jogalapnak a három hónapos díjazás nélküli bejáratási szakaszra vonatkozó követelményen alapuló első részéről ..... II - 365

a) A felek érvei ..... II - 365

b) Az Elsőfokú Bíróság álláspontja ..... II - 367

i. Előzetes megjegyzés ..... II - 367

ii. Az ajánlattevőkkel szembeni egyenlő bánásmód elvének állítólagos megsértéséről ..... II - 368

1) Általánosságok ..... II - 368

2) A díjazás nélküli bejáratási szakasz követelményének hátrányosan megkülönböztető jellegéről ..... II - 368

Általánosságban ..... II - 368

A díjazás nélküli bejáratási szakasz követelményéből következően az aktuális szerződő fél és azon ajánlattevő javára fennálló előnyről, amelyhez az alvállalkozási szerződés keretében kapcsolódik ..... II - 369

A díjazás nélküli bejáratási szakasz követelményében rejlő előny semlegesítésének kérdéséről ..... II - 371

3) A szolgáltatásoknak az új szerződő fél által történő, a három hónapos bejáratási időszak letelte előtti átvétele megtagadásának lehetőségéről ..... II - 373

2. A második jogalap második részéről, amely szerint a közbeszerzési eljárás kezdetekor több releváns műszaki információt sem bocsátottak valamennyi lehetséges ajánlattevő rendelkezésére ..... II - 374

a) A felek érvei ..... II - 375

i. Az Autonomy szoftver beszerzésével kapcsolatos információkhoz való hozzáférésről ..... II - 375

ii. A CORDIS műszaki felépítésére és forráskódjára vonatkozó iratokhoz való hozzáférésről ..... II - 377

iii. Az Autonomy szoftver beszerzéséről, valamint a CORDIS műszaki felépítéséről és forráskódjáról történő tudomásszerzés hiányának vagy a késedelmes tudomásszerzésnek a felperes ajánlatára gyakorolt hatásáról ..... II - 382

1) A Bizottság vitatott magatartásának a felperes ajánlatának minőségére gyakorolt hatásáról ..... II - 382

2) A Bizottság vitatott magatartásának a felperes ajánlatában megjelölt árra gyakorolt hatásáról ..... II - 384

b) Az Elsőfokú Bíróság álláspontja ..... II - 389

i. Előzetes megjegyzések ..... II - 389

ii. A nyertes ajánlattevővel szembeni állítólagos egyenlőtlen bánásmódról egyes műszaki információkhoz való hozzáférés vonatkozásában ..... II - 391

1) Általánosságok ..... II - 391

2) Egyes műszaki információknak a Bizottság által történt rendelkezésre bocsátásának késedelmes jellegéről ..... II - 392

3) A nyertes ajánlattevő javára fennálló előnyök semlegesítésének kötelezettségéről ..... II - 394

iii. A Bizottság által késedelmesen rendelkezésre bocsátott információknak a vitatott közbeszerzési szerződésre vonatkozó ajánlatokkal kapcsolatos relevanciájáról ..... II - 395

1) Az Autonomy szoftver beszerzésével kapcsolatos információk relevanciájáról ..... II - 396

2) A CORDIS műszaki felépítésére és forráskódjára vonatkozó iratokban foglalt információk relevanciájáról ..... II - 397

iv. A Bizottság által késedelmesen rendelkezésre bocsátott információknak a felperes ajánlatával kapcsolatos relevanciájáról .. II - 400

1) Az egyes műszaki információk rendelkezésre bocsátásával kapcsolatos késedelemnek a felperes ajánlatának minőségére gyakorolt hatásáról ..... II - 400

2) Egyes műszaki információk késedelmes rendelkezésre bocsátásának a felperes ajánlatában megjelölt árra gyakorolt hatásáról ..... II - 403

A költségekről ..... II - 406